

Maa Intia ▼

Hae

Maa: Intia

Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, 28.05.2018 – 31.10.2018

Maa: Intia

Kaupunki: Mumbai

Vaihtoaika: 28.05.2018 – 31.10.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tata Institute of Social Sciences

Hakuprosessi Intiaan alkoi noin puolitoista vuotta ennen vaihtoon lähtöä. Hakeminen tapahtui kahdessa vaiheessa, ensin haettiin hyväksyntää Tampereen yliopistosta, jonka jälkeen Tata Institute of Social Sciences – yliopistolta. Viisumin hakemiseen kannattaa varata Suomessa aikaa, suurlähetystö käsitteli viisumihakemuksen noin kuukaudessa. Keväällä ennen lähtöä minulla oli mahdollisuus tavata Tata Institute of Social Sciences – yliopiston vaihtokoordinaattori, joka oli työmatkalla Tampereella. Sain mahdollisuuden kysellä häneltä lisätietoa kursseista, Intian kulttuurista ja kampuksesta.

Ennen vaihtoon lähtöä kannattaa muistaa hankkia tarvittavat rokotukset, lääkkeet ja matkavakuutus. Sain YTHS:n rokotusneuvonnasta neuvoja siihen, mitä rokotuksia minun kannattaa ottaa reissua varten. Huomasin, että suurimman osan Suomesta ostamistani lääkkeitä olisin saanut Intiasta edullisemmin. Järjestin matkavakuutukseeni lisäkuukausia ennen lähtöä ja jatkoin vakuutusta vielä lisää ollessani vaihdossa, sillä Aasian lukemattomat upeat ja edulliset kohteet innostivat yhdistämään vaihtoon myös muita matkakohteita.

Saavuun Mumbain lentokentälle aamuyöllä ja yliopisto oli järjestänyt minulle taksikyydityksen kampukselle. Taksikuski odotti minua lentokentällä saapumiseni jälkeen nimikyltin kanssa. Taksimatka lentokentältä kampukselle maksoi noin 15 euroa. Kampuksella työskentelee henkilökuntaa ympäri vuorokauden. Vartijoiden lisäksi jokaisella asuntolalla on omat siivoojansa ja muut työntekijänsä, joilta sain avaimet asuntooni. Työntekijät loivat turvallista ilmapiiriä, ja he auttoivat kaikissa käytännön asioissa läpi lukukauden.

Huoneessani oli kolme sänkyä, petivaatteet, wc ja suihku sekä kaksi pöytää, tuoleja, pieni liesi ja vedenkeitin. Minulla oli lukukauden aikana samassa huoneessa yksi kämppis, joka oli myös vaihtari. Samassa asuntolassa ja kerroksessa asui useita muita vaihto-opiskelijoita ja paikallisia opiskelijoita, joten asuminen oli hyvin yhteisöllistä. Jaettu huone kämppiksen kanssa maksoi noin 200 euroa sisältäen sähkön, veden ja netin. Ennen vaihtoa minun täytyi valita asumismuoto, joita oli valittavana ilmastoituista yksityisistä huoneista sisältäen keittiön, jaettuihin huoneisiin. Päädyin halvimpaan vaihtoehtoon eli jaettuun huoneeseen, joka ei ollut ilmastoitu. Huoneessa oli kuitenkin tuulettimia katossa. Varsinkin ensimmäiset viikot eli kesäkuu oli äärettömän kuuma, mutta sen jälkeen ilmastoon alkoi tottua, ja monsuunisateet hellittivät tukalaa oloa välillä. Asuntolan huoneissa ei ollut ilmastointia, joten huoneilma oli todella kostea. Kannattaa ostaa kosteuden kerääjiä vaatekaappeihin, jotta vaatteet ja muu omaisuus ei homehdu. Intiasta kannattaa ostaa vedenkestävät monsuuniin sopivat kengät, joilla pystyy kävelemään

katujen tulviessa. Kesällä Mumbaissa saattaa sataa joka päivä. Suomesta olisi kannattanut ottaa mukaan sadetakki ja sateenvarjo, mutta nämäkin pystyi Intiasta ostamaan erittäin edullisesti. Asuntolan ikkunoissa oli hyttysverkot. Jos ikkunat avasi välillä, sisään huoneisiin saattoi tulla lintuja, liskoja ja apinoita ruokaa varastamaan. Kampuksella asui apinoiden lisäksi kissoja ja koiria.

Asuntolan alakerrassa sijaitsi koulun ruokala, joka tarjosi aamiaisen, lounaan ja päivällisen sekä lisäksi iltapäivisin teetä, kahvia ja pientä välipalaa. Ateria maksoi 0,25-1 euroa ja ruoka oli ihan hyvää, joskin välillä tulista. Ruoka oli kasvispainotteisia mausteisia kastikkeita ja riisiä, aamiaisella oli paahtoleipää, hedelmiä ja kananmunia. Ruokalan lisäksi kampuksella toimi kaksi kahvilaa, josta pystyi myös ostamaan sekä välipaloja että lämmintä ruokaa. Intiassa hintataso on suomalaiselle erityisen halpa. Ruoka on kampuksen ulkopuolellakin todella halpaa, ostoskeskuksissa, katukioskeissa ja hienommissa ravintoloissa. Kampukselta kävelymatkan päässä oli muutamia hyviä ravintoloita, jos kaipasi vaihtelua asuntolan ruokalaan. Useissa ravintoloissa sai vieläpä opiskelija-alennuksen. Myös kaduilla olevia vihannesmarketteja ja hedelmämyymälöitä kannattaa hyödyntää. Kesällä on mangokausi, joten tuoreita mangoja ja esimerkiksi kookoksia saa edullisesti. Intiassa hienoimmista ravintoloista ja isoista ostoskeskuksista toimii pankkikortti, mutta käteisellä pärjää varmimmin. Automaatilta kannattaa nostaa suomalaisella kortilla kerralla suurempi summa, sillä joka nostosta veloitettiin muutamia euroja. Intialaisen pankkitilin avaaminen on myös vaihtoehto, mutta en itse halunnut tehdä sitä vain yhden lukukauden vuoksi.

Hintataso on muutenkin todella halpa. Liikkuminen busseilla, junilla ja riksoilla on edullisinta. Uber-taksit maksavat muutamia euroja Mumbain sisällä, ja saattavat olla turvallisin ja mukavin vaihtoehto. Kaupungin sisäisillä junilla on helppo liikkua ja junaliikennettä varten pystyi lataamaan sovelluksia, jotka helpottivat ymmärtämään milloin kannattaa vaihtaa junaa ja miltä laiturilta oikea juna lähtee. Paikallisjunissa oli erikseen naisten vaunut ja yleiset vaunut, ja huomasin naisen vaunuissa matkustamisen olevan turvallisempaa ja mukavampaa. Junissa ja muissa kulkuvälineissä on yleensä aivan täyttä, joten kannattaa olla varovainen oviaukkojen lähetyillä ja pitää omaisuudestaan hyvää huolta. Liikenteessä kannattaa olla hyvin varovainen, meni sitten millä kulkupelillä tahansa tai jalan. Liikenne on kaoottista eikä sääntöjä juuri ole.

Intiassa on erittäin edullista reissata muuallakin kuin Mumbaissa ja kannattaa hyödyntää viikonloppuja ja loma-aikoja Intian tutkimiseen laajemminkin. Juna- ja bussiliput toisiin osavaltioihin ovat muutamista euroista muutama kymppiin ja myös Intian sisäisiä lentoja saa muutamalla kymppillä. Lukukauden aikana kävimme muiden vaihto-opiskelijoiden ja paikallisten ystävien kanssa tekemässä viikonloppuisin vaellusretkiä Mumbain ulkopuolella, upeissa maisemissa, vuorien, vesiputousten, metsien ja viidakon keskellä. Mumbain vilkkaasta hälinästä oli välillä ihana päästä pois luonnon ääreen hiljaisuuteen ja puhtaaseen, raikkaaseen ilmaan. Mumbain lähialueiden lisäksi matkustelin Goalla, jossa on upeita hiekkarantoja ja joogamahdollisuuksia, Keralassa, jossa sijaitsee paljon luonnonpuistoja, ja Chhattisgarhissa, jossa oli vesiputouksia ja pieniä maaseutukyliä, joissa ihmiset elivät aivan erilaista elämää kuin kaupungeissa, ja joissa saattoi nähdä alkuperäisheimojen ainutlaatuista elämäntapaa. Kävin myös historiallisia temppeleitä ja vuoria täynnä olevassa Hampissa ja miljoonakaupunki Bangalossa. Pohjois-Intiassa kävin Delhin lisäksi Rajasthanin osavaltiossa Jaipurissa, Udaipurissa ja Jodhpurissa. Rajasthan oli uskomattoman kaunista aluetta ja aivan erilaista kuin Goalla tai Keralassa. Olen kuullut, että jokainen Intian osavaltio on kuin erillinen valtio omine kielineen, kulttuureineen, perinteineen ja ympäristöineen. Jokaisessa osavaltiossa on paljon nähtävää.

Mumbai on pinta-alaltaan ja väestömäärältään hyvin suuri kaupunki. Mumbaissa asuu noin 20 miljoonaa ihmistä. Mumbai on tunnettu kansainvälisyydestään, siellä asuu erittäin paljon ihmisiä monista maista. Jos opiskelun lisäksi jaksaa, kaupunki tarjoaa paljon vapaa-ajan harrastuksia ja virkistysmahdollisuuksia. Näitä löytyi myös kampuksen sisältä erilaisten tapahtumien, tanssiin, lauluun ja kulttuuriin liittyvien työpajojen ja kilpailujen myötä. Kampuksella oli myös ilmaiseksi kuntosali käytössä sekä joogatunteja. Kampuksen lähetyillä oli muutamia pubeja ja Mumbain

keskustassa oli paljon eri musiikkityyleihin keskittyviä yökerhoja. Joka kuukausi on erilaisia uskonnollisia ja kulttuurisia juhlapyyhiä, joita on upea mahdollisuus päästä seuraamaan. Paikalliset ottavat ulkomaalaiset innoissaan vastaan näihin mitä ihmeellisimpiin juhliin. Opetus kampuksella oli peruttu juhlapyyhien aikaan.

Koin Mumbain hyvin turvalliseksi kansainvälisyytensä ja suuren väkimäärän vuoksi. Kaikkiin vuorokauden aikoihin oli ihmisiä liikkeellä, mistä syntyi turvallinen olo. Tämä kaupunki ei koskaan nuku. Muualla Intiassa kannattaa kuitenkin olla varovaisempi mitä Mumbaissa. Kuulin paikallisilta ystäviltä, ettei esimerkiksi Delhissä voi liikkua ulkona yksin pimeään tultua, sillä se on erittäin vaarallista. Mumbaissa asuessa ja muualla Intiassa matkustellessa huomasin, että maalaisjärjellä ja tavallisella omasta turvallisuudesta huolehtimalla pärjää pitkälle. Matkustin sekä yksin että ystävien kanssa, ja asiat sujuivat pääsääntöisesti hyvin. Kannattaa tietysti varautua, että kaikkeen menee hurjan paljon aikaa, ja välttää tiukkoja aikatauluja, sillä ne tulevat menemään usean kerran uusiksi.

Mumbaihin tulee joka lukukausi vaihto-opiskelijoita Euroopasta, Afrikasta, Amerikasta ja Aasiasta. Vaihto-opiskelijoille järjestetään yhteinen orientaatioviikko ennen lukukauden alkua. Kannattaa siis saapua hyvissä ajoin ennen opetuksen alkua, että ehtii asettua ja osallistua orientaatioviikolle. Orientaatioissa tuli tärkeää asiaa rekisteröitymisestä (joka täytyy tehdä pari viikkoa maahan saapumisen jälkeen), kännykän sim-kortin hankkimisesta, joka oli raivostuttavan byrokraattista ja aikaa vievää, sekä kursseista ja niille ilmoittautumisesta. Tuutoritoimintaa kampuksella ei ollut, mutta paikallinen kv-toimisto auttoi alussa paljon. Muihin vaihto-opiskelijoihin ja paikallisiin on helppo tutustua, jos on avoin ja aktiivinen. Kampus on hyvin yhteisöllinen, ihmiset ovat puheliaita, ystävällisiä, avuliaita, avoimia ja uteliaita. Koskaan ei tarvinnut syödä yksin, sillä aina joku halusi tulla seuraksi istumaan ja juttelemaan.

Yliopisto on painottunut sosiaalityöiden opetukseen ja on Intian arvostetuin sosiaalityön yliopisto. Valitsin sosiaalityön kursseista kenttätyötä, johon kuului järjestössä työskentelyä kaksi päivää viikossa, raporttien kirjaamista ja suunnitelmien tekemistä. Sosiaalialan järjestön sai valita oman mielenkiinnon mukaan. Valitsin kenttätyöpaikakseni järjestön, jossa pääsin tekemään töitä lastenkodissa, adoptio-toimistossa, slummiyhteisössä, alakoulussa ja lasten iltapäiväkerhossa. Työ oli erittäin antoisaa ja mielenkiintoista, joka päivä pääsi oppimaan uutta ja kokemaan ainutlaatuisia kohtaamisia erilaisista taustoista tulevien lasten, nuorten ja aikuisten kanssa. Suosittelen ehdottomasti valitsemaan kenttätyötä tässä yliopistossa, sillä sitä kautta pääsee oppimaan paljon kulttuurista ja yhteiskunnasta sekä kohtaamaan erilaisia ihmisiä, mitä ei muuten välttämättä pelkillä luentokursseilla pääsisi kokemaan. Kenttätyö oli välillä rankkaa, sillä kaupunginosaan täytyi matkustaa pitkiä matkoja junilla ja työ saattoi välillä olla raskasta, mutta se oli ehdottomasti sen arvoista.

Kenttätyötä varten kannattaa opiskella jonkin verran hindiä tai marathia, mutta englannillakin pärjää joissakin järjestöissä. Osallistuin yliopistossa hindin kielen kurssille, joka oli kerran viikossa kampuksella. Hindin opettaja oli hauska persoona ja teimme paljon käytännön läheisiä harjoituksia. Hindin osaamisesta on muutenkin arjessa hyötyä. Kaikki riksakuskit ja hedelmäkauppiat eivät englantia osanneet. Numerot, paikkojen nimiä, perusfraaseja ja hedelmien nimiä kannattaa ainakin opetella.

Kenttätyön lisäksi tein naistutkimuksen puolelta yhden kurssin, joka käsitteli perheväkivaltaa. Lisäksi kaikkien vaihto-opiskelijoiden oli käytävä 900 hengen massaluentoina toteutettu peruskurssi, johon kuului luentoja Intian sosiaalisista, yhteiskunnallisista ja poliittisista järjestelmistä, historiasta ja kulttuurista sekä metodologisia opintoja. Kurssiin kuului joka viikko kahdeksan tuntia luento-opetusta ja viisi tenttiä, joihin vaadittavat alueet kattoivat useita kymmeniä artikkeleita. Kurssi oli kyllä aiheiltaan mielenkiintoinen, mutta hyvin raskas työmäärän vuoksi sekä huonosti toteutettu. Kurssiin vaadittavat luennot veivät paljon aikaa ja se esti muiden mielenkiintoisimpien kurssien ottamisen. En ymmärtänyt miksi paikallinen kv-toimisto IRO (International relations office) pakotti kaikkien vaihtareiden ko. kurssin suorittamaan, sillä se esti haastavampien ja mielekkäämpien kurssien valinnan.

Suosittelen Intiaa vaihtokohteeksi sen monipuolisuuden, ainutlaatuisuuden ja erilaisuuden vuoksi. Intia saa varmasti aikaan jonkinlaisen shokin sinne saapuessa kuumuudella, väreillä, hajuilla, melulla ja ihmispaljoudella. Intia on kaikessa kaoottisuudessaan varsin opettavainen ja haastava kokemus. Olen onnellinen, että lähdin vaihtoon juuri Intiaan. Opin puolen vuoden aikana niin paljon itsestäni, muista ihmisistä, intialaisesta kulttuurista ja elämästä, että sitä on vaikea pukea sanoiksi. Intia opetti kärsivällisyyttä, joustavuutta ja sen, että kaikkeen voi sopeutua.

Jos sinulla on jotain kysyttävää vaihto-opiskelusta tai matkustelusta Intiassa, vastaan mielelläni :)

Management Development Institute, Gurgaon, 24.05.2018 – 02.09.2018

Maa: Intia

Kaupunki: Gurgaon

Vaihtoaika: 24.05.2018 – 02.09.2018

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: Management Development Institute

Jaakko Joentakanen

Vaihtokohde: Management Development Institute, Gurgaon, Intia

JKK:n kahdenvälinen vaihtokohde

25.5.2018 – 02.9.2018

Ennen matkaa

Ennen Intiaan lähtöä pääsee luonnollisesti puuhastelemaan hieman käytännön järjestelyjen kanssa. Viisumiproessiin kannattaa tutustua hyvissä ajoin ennen lähtöä, eikä sitä missään nimessä jättää viimeisille päivillä, jos edes viikoille. Prosessi itsessään on yksinkertainen ja palvelu Intian suurlähetystössä pelaa moitteettomasti ja varsin avuliaaseen sävyyn. Toinen huomioitava asia ovat rokotukset ja lääkkeet, joihin saa yhteensä uppoamaan reilut 500 euroa. Ota hyvissä ajoin yhteyttä YTHS:n matkustuspalveluun, se toimii todella hyvin ja saat luotettavan tiedon tarvittavista rokotuksista, sekä muuta terveyteen liittyvää konsultointia. Myöskään vakuutuksia ei saa unohtaa, kun on Intiasta kyse. Varmista, että matkavakuutuksessa on kaikki mahdolliset turvat ja ota päälle vielä matkatavaravakuutus maallisia vahinkoja vastaan.

Kohdeyliopiston kurssitarjonnan suhteen kannattaa olla aktiivinen, että saat listan varmasti hyvissä ajoin käsiisi. Kurseista ja kaikesta muustakin elämän osa-alueista voi kysellä jokaiselle vaihto-opiskelijalle nimetyltä tutorilta eli "buddylta". Tästä kannattaa ottaa kaikki ilo irti ja kysyä kaikki mahdollinen kampuksen elämään ja esimerkiksi paikallisliikenteeseen ja liittyvä. Esimerkiksi oikea hintataso kannattaa kirkastaa itselle mieleen selkeästi ennen lähtöä, etteivät taksikuskit ja katukauppiat pääse yllättämään "turistihinnoittelulla". Varmista myös, että kampuksen hostellin manageri tietää tulopäiväsi ja mielellään myös tuloaikasi.

Kohteessa

Taksikyyti Delhin kentältä kampukselle kannattaa ehdottomasti järjestää buddyn kanssa etukäteen. Homma toimii, kyyti on nopea ja turvallinen. Kampuksella majoituksena toimii siistit, kolmen tähden hotellia muistuttavat huoneet toimivalla ilmastoinnilla varustettuna. Vaihto-opiskelijat majoittuvat kahden hengen huoneisiin. Kampuksella asuminen on edullista, ehkä noin 250 euroa kuukaudessa (ei tarkka hinta!). Ateriat täytyy kuitenkin maksaa erikseen, mutta niidenkin hinta on varsin huokea, noin 2 euroa päivässä, sisältäen aamupalan, lounaan ja päivällisen. Ruoka on todella hyvää, varsinkin kolme kertaa viikossa tarjoiltu kana eri muodoissa. Vaihtelua ruuissa ei ole läheskään niin paljon kuin Suomessa, mutta kolmessa kuukaudessa hädin tuskin ehtii kyllästyä mihinkään. Kasvissyöjille Intia on kouluruokalassa ja sen ulkopuolella todella antelias ja vaihtoehtoja löytyy joskus jopa enemmän kuin suomessa.

Kampuksella on kaikki, mitä ihminen elääkseen tarvitsee. Sieltä löytyy 24/7 auki oleva grilli-kioski, pyykkipalvelu, ilmainen kuntosali sekä jalkapallo-, koripallo-, tennis- ja sulkapallomahdollisuudet. Kannattaa pyytää jo etukäteen buddyta yhteystiedot joukkuelajien verkostoihin, niin mukaan liittyminen hoituu vaivattomasti. Ilmainen wifi löytyy myös, joskin siinä on jokin mystinen datakatko/päivä, joka tuntuu täyttyvän noin muutaman Stranger Things -jakson jälkeen. Yleensä netti kuitenkin toimii moitteetta!

Itselläni ei ollut varsinaista tutustumisviikkoa, koska olin jakson ainoa vaihto-opiskelija, mutta kevään ja syksyn jaksoilla yhteistä ohjelmaa saatetaan toki järjestää kansainvälisyyskomitean toimesta. Paikalliset opiskelijat ovat kuitenkin avoimia ja ystävällisiä, joten kuvioihin pääsee helposti mukaan ja ongelmat ratkaistaan jos niitä ilmenee.

Opinnot

Itse opiskelu on todella käytännönläheistä ja teorian sijaan keskitytään käsittelemään aiheita case-esimerkein ja ryhmäkeskusteluin. Perinteistä luento-opetusta on melko paljon ja lähes jokaiseen kurssiin liittyy ryhmätyö ja kaksikin. Itse opiskelin kolmen kuukauden jakson aikana strategiaa, bisnesetiikkaa, operaatioiden johtamista, markkinointia, corporate governancea, sekä CSR-toimintaa. Jos kiinnostus kallistuu vähääkään matemaattiseen tai tekniseen suuntaan, niin operaatiokurssit ovat todella mielenkiintoisia luonteeltaan. Myös strategiakurssin tarjonta oli mielekästä ja etenkin englanninkielen soveltaminen tarjosi mukavasti haastetta. Vaihtoon hakiessa valitsin kahdesta masiteriohjelmasta HR-ohjelman, mutta käytännössä kurssien painotus ei kesäjaksolla ollut kovin vahvasti henkilöstöhallinnossa, mikä oli toisaalta positiivinen yllätys.

Tentit suoritetaan tenttiviikoilla, joita on kaksi: keskellä jaksoa ja sen päätteeksi. Tentit ovat melko perinteisiä esseekysymyksiä, joissa yleensä saa olla materiaalit mukana. Tämän lisäksi läpi kurssin suoritetaan pieniä pistokokeita (quiz), jotka yhdessä aktiivisuuden, tenttien ja ryhmätöiden kanssa muodostavat arvosanan. Itsenäistä työtä on loppujen lopuksi melko vähän, eniten kurseista saa ehdottomasti irti osallistumalla aktiivisesti tunneilla käytyyn keskusteluun. Opettajat ja kansaopiskelijat arvostavat yleensä vaihto-opiskelijoiden näkemyksiä ja kuuntelevat mielenkiinnolla eurooppalaista näkökulmaa ilmiöihin. Kurseilla on yleensä läsnäolopakko, mutta muutama poissaolo ei vaikuta arvosteluun. Vaihto-

opiskelijoiden aktiivista matkustelua toki ymmärretään ja professorista riippuen poissaolojen määrä saa kasvaa huomattavankin korkeaksi, ilman dramaattista vaikutusta arvioon. Nämä ovat kuitenkin tapauskohtaisia juttuja, joista voi jutella kurssin professorin kanssa.

Kokonaisuudessaan kurssien sisältö ja professorien pedagogiset taidot yllättivät positiivisesti ja parhaimmillaan kurssin opettaja suhtautuu aiheeseen hyvinkin intohimoisesti. Kaikki vastuuopettajat ovat todella ammattimaisia ja omaavat ajankohtaiset tietotaidot.

Englanninkielen taito on sekä opiskelijoilla että opettajilla huippuluokkaa ja sanasto on hyvin monipuolinen, sillä englanti on Intiassa opetuksessa käytettävä virallinen ensimmäiseltä luokalta alkaen. Myöskään aksentti ei ole niin haastava, kuin etukäteen oletin. Englannin osalta vaihto oli todella opettavainen kokemus, sillä kielen kova taso pakotti itsenikin keskittymään, kertaamaan hieman sanastoa. Lyhyet puheenvuorot esitelmissä luokan edessä olivat hyvä testi omasta kielitaidosta.

Matkustaminen

Tästä osiosta voisin kirjoittaa ylimääräiset kymmenen sivua, mutta tyydyn toteamaan, että Intian sisällä matkustaminen on uskomaton kokemus, johon on tarjolla todella hyvät puitteet ja ilmapiiri. Tarkoitan, että Intia on loppujen lopuksi varsin turvallinen maa matkusteluun ja kulkuyhteydet ovat mainiot. Helppointa on liikkua bussilla, johon saa ostettua liput sovelluksen kautta luottokorttimaksuna. Toki junaakin täytyy kokeilla vähintään kerran reissun aikana. Junalippujen osto on astetta haastavampaa, mutta hoituu helposti esimerkiksi ClearTrip – sovelluksella. Lentomatkustus on myös melko edullista ja lentäen pääsee minne vaan Andamaaneilta Keralaan ja eteläkärjestä pohjoisen vuoristoille. Intiaan mahtuu monipuolinen kattaus osavaltioita ja kaupunkeja ja alueita niiden sisällä. Jokaisella alueella ja kaupungilla on ainutlaatuiset ominaisuutensa ja nähtävää riittääkin aina Himalajan juurilta Tharin aavikolle ja Goan hiekkarannoille.

Matkustelua voi harrastaa pidennettyinä viikonloppuina ja pidemmille reissuille voi huolettaa ottaa vaikka viikon vapaata. Helppointa on lähteä kahdestaan kaverin kanssa, mutta itse matkustin aina soolona, mikä oli myös hieno ja kasvattava kokemus. Kerron mielelläni enemmän matkustukseen liittyvistä vinkeistä ja kokemuksista sähköpostitse tai puhelimesta, sillä kerrottavaa on niin paljon, ettei kaikkea millään pysty tähän avaamaan. Yhteenvetona totean, että nähtävää koettavaa riittää niin paljon, kuin jaksaa matkustaa. Kun pidät ajatuksen ja maalaisjärjen mukana, niin Intia on turvallinen ja edullinen maa matkustaa. Ota kaikki irti ja tartu yllättäviinkin mahdollisuuksiin!

Vaihto kokemuksena

Intia tarjosi juuri sitä mitä lähdin hakemaan. Opinnoista jäi käteen entistä kansainvälisempi näkemys suurten yhtiöiden toimintalogiikoista ja lukuisten case-tutkimusten kautta yksityisen sektorin kokonaisuudet hahmottuivat hyvin minunlaiselleni julkiseen sektoriin paneutuneelle hallintotieteilijälle. Siispä, olipa opintosuunta sitten kauppatieteet, politiikka tai hallinto, tarjoaa Management Development Institute kattavan paketin bisnesopintoja ja asiantuntevaa opetusta ajankohtaisista alan ilmiöistä.

En kohdannut vaihdon aikana mitään merkittäviä ongelmia ja voin suositella kohdetta lämpimästi. Mikäli olet lähdössä Intiaan vaihtoon, niin laita ihmeessä viestiä niin autan orientoitumaan kyseisen maan meininkiin.

Management Development Institute, Gurgaon, 27.12.2017 – 30.03.2018

Maa: Intia

Kaupunki: Gurgaon

Vaihtoaika: 27.12.2017 – 30.03.2018

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: Management Development Institute

Ihmeellinen Intia

Opintojen alusta asti oli selvää, että lähdän vaihtoon, mutta paikkaa piti hetken miettiä. Päätin jättää tutun ja turvallisen Euroopan taakse ja lähteä jonnekin erilaiseen, eksoottiseen ja lämpimään. Intia täytti nämä kriteerit helposti. Lisäksi tämä antoi mahdollisuuden olla talven poissa Suomesta suurimmaksi osaksi.

Hakuprosessi alkoi Suomessa edellisen vuoden tammikuussa ja oli aika mutkaton. Varsinainen valmistautuminen alkoi syksyllä, kun sain virallisen hyväksymiskirjeen yliopistolta Intiasta. Kävin ottamassa tarvittavat rokotukset, jotka ovat yhteensä useamman sataa euroa. rokotuksia otetaan ainakin kahdessa erässä, joten toisin kuin minä, kannattaa olla hyvissä ajoin liikkeellä. Noin puolitoista kuukautta ennen hain viisumia Intian suurlähetystön sivulla ja toimitin tarvittavat liitteet postissa. Viisumia ei kannata hakea liian aikaisin, koska se astuu voimaan samalla kun suurlähetystö käsittelee sen.

Lentoliput ostin paria kuukautta ennen lähtöä. Finnair lentää suoraan Delhiin. Lentokentällä minua oli vastassa tuutorini etukäteen tilaama taksi, joka on kalliimpi kuin normaalitaksi, mutta Intiaan saapuvalle suosittelen tätä vaihtoehtoa. Kampuksella minua oli vastassa IRC:n (International Relations Committee) jäsen, joka auttoi alkuun.

Kampuksella majoituttiin kahden hengen huoneissa kampushostellissa, joissa oli sekä lämmitys, että ilmastointi. Vuokra kolmelta kuukaudelta oli noin 530€. Kaikki opiskelijat asuvat kampuksella eikä ulkopuolisen asunnon vuokraaminen ole järkevää/kannattavaa/helppoa. Kampukselta löytyy kaikki tarvittava, esimerkiksi ruokala, kolme kanttiinia, pyykinpesula, kuntosali, koripallo, jalkapallo, sulkapallo ja tenniskentät.

Kävin vaihtoni aikana neljä kurssia, jotka kaikki olivat henkilöstöjohtamista. Ensimmäisellä viikolla me vaihto-opiskelijat saimme käydä vapaasti kaikilla kursseilla ja tehdä sen jälkeen lopullisen päätöksen kursseista. Tämä oli hyvä järjestely, koska tämän avulla vältin muutaman pommin. Suosittelen käyttämään kurssivalintoihin jonkin verran aikaa ja yrittää järjestää esimerkiksi kolmen tai neljän päivän viikonlopun. Opetus oli paljon koulumaisempaa kuin Suomessa. Ensinnäkin luennoilla oli läsnäolopakko ja opetettava asia oli paljon käytännönläheisempää. Joka kurssi koostui kahdesta tentistä, ryhmätyöstä ja quizistä. Opetus oli englanniksi Intialaisella aksentilla, eikä se ollut mielestäni kovin laadukasta.

Vaihto ei tarjonnut opetuksellisesti mitään ihmeellistä, mutta elämyksellisesti sitäkin enemmän. Melkein joka viikonloppu tuli reissattua jossain. Kävin esimerkiksi Goalla, Agrassa jossa on Taj Mahal, Rajasthanin aavikolla ja pohjoisessa Rishikeshissä. Monta paikkaa jäi vielä näkemättä koska Intia on niin laaja maa. Suuriman osa matkoista menimme joko bussilla tai junalla. Ne ovat halpa mutta hidas keino matkustaa. Intian junaverkosto saa kaipaamaan VR:ää kuin lapsi äitiään linnanmäen kummitusjunassa. Sisäiset lennot ovat kätevä, joskin kalliimpi tapa matkustaa vähän pidemmälle.

Sää oli todella lämmin Suomeen verrattuna. Tammikuu oli vielä keskilämpötilaltaan 20 asteinen, mutta maaliskuussa oli jo yli 30 astetta. Varsinkin jos menet vaihtoon keväällä tai syksyllä, niin suosittelen ottamaan myös lämpimiä vaatteita mukaan. Intiassa on sadekausi kesäkuusta syyskuuhun, joten sää oli lähinnä auringonpaistetta. Taksi "the liikkumismuoto" Intiassa. Niitä on tarjolla hyvin ja hinta on huokea. Kannattaa vain olla tarkkana, että ei maksa ylihintaa, koska ulkomaalaisia yritetään joka paikassa rahastaa. Paikallinen hintataso on erittäin kulutusystävällinen. Ravintolassa syöt muutamalla eurolla ja kampuksella alle eurolla. Suurin osa taksimatkoista taittui alle eurolla.

Meitä on yhteensä 7 vaihtaria (minä, yksi boomari, yksi Saksasta, kaksi Puolasta ja kaksi Marokosta) ja yhteishenki keskuudessamme oli hyvä, vaikka meitä olisi saanut olla mielestäni enemmän. Lisäksi sain paljon paikallisia tuttavuuksia, sillä heihin on helppo tutustua. Viihdyin Intiassa hyvin ja olen tyytyväinen, että valitsin juuri tämän paikan. En kuitenkaan suosittelen Intiaa varauksetta kaikille, vaan sellaisille jotka haluavat nähdä jotain erilaista ja rikasta kulttuuria pienellä seikkailumielellä. Monet asiat Intiassa hoidetaan vanhanaikaisesti, vaikeasti ja hitaasti. He rakastavat paperikopioita, leimoja ja hierarkiaa. Kannattaa siis ottaa huomioon tämä ennen kuin hakee. Nyrkkisääntönä voisi sanoa, että mikään ei suju, mutta kaikki järjestyy. Jos suunnittelet vaihtoa Intiaan saa tulla kyselemään lisää ja kerron mielelläni enemmän asiasta kiinnostuneille.

Petteri Tauriainen, kevät 2018

Bangalore University, Bangalore, 09.07.2017 – 05.08.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 09.07.2017 – 05.08.2017

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: Bangalore University

Osallistuin Nordic Centre in Indian organisoimalle kesäkurssille Bangalossa heinä-elokuussa 2017. Kurssi järjestettiin National Law School of India Universityssa, joka on Intiassa korkeatasoinen oikeustieteellinen yliopisto. Hakuprosessi sujui suhteellisen helposti, ensin tuli vahvistus Tampereen yliopiston puolesta ja myöhemmin myös Intiasta. Vahvistuksen jälkeen saimme säännöllisesti ohjeita sähköpostitse kurssin koordinaattoreilta. Meille suositeltiin opiskelijavaihtoa hankkimista ja omani myönnettiin kahdeksi kuukaudeksi,

sillä suunnitelmissa oli jäädä Intiaan vielä hetkeksi kurssin loputtua. Kurssimaksu on 125 000 Intian rupiaa, josta suurimman osan pystyin kattamaan yliopistolta saadulla 1600e suuruisella apurahalla. Omaksi vastuuksi jää kurssista riippuen vähän yli 200 euroa. Lisäksi tulee varautua rokotuksiin, viisumiin ja lentoihin uppoaviin kuluihin.

Minulla oli kuitenkin ongelmia kurssimaksun kanssa, jonka myötä menetin satoja euroja omia rahojani. Pankkisiirtoni ulkomaille ei onnistunut ja kuluissa hävisin reilusti. Paikan päällä Bangaloressa meille selvisi, että olisi mahdollista maksaa pankkikortilla, mistä ei ollut aikaisemmin ollut mainintaa missään. Päinvastoin, meille kirjeissä suositellut maksutavat olivat juuri pankkisiirto tai käteinen. Ongelmia maksuissa on käsittääkseni ollut vuosittain, joten olisi jo aika saada tämä asia kuntoon. Kurssimaksun kanssa säätäminen aiheuttaa turhaa stressiä ja vie aikaa. Kuulin, että joillakin yliopisto maksaa kurssin suoraan, mikä voisi myös olla varteenotettava vaihtoehto.

Yliopiston kampus on aidoin ja vartijoin varusteltu vihreä alue, jossa myös suuri osa opiskelijoista majoittuu. Kesäkurssilaisille oli varattu kahden hengen huoneet Training Centerissä, jossa järjestetään kaikenlaisia kansainvälisiä konferensseja ja koulutuksia. Huoneet olivat pelkistetyt, mutta puhtaat ja ne siivottiin ainakin osittain päivittäin. Meille oli ruokatarjoilu Training Centerin alakerrassa kolmesti päivässä. Tarjolla oli vaihtelevasti intialaista ruokaa ja myös jälkiruoka. Aamiaiselle oli kohteliaasti tehty erityisjärjestelyjä, sillä puurohiutaleita, leipää ja hedelmiä oli saatavilla, jos lämmin ateria riiseineen ei heti aamulla maittanut. Kampuksen kirjasto oli auki yöllä kolmeen ja meille esitely kirjastonhoitaja oli hurjan avulias. Itselläni ei ollut omaa konetta mukana, joten jouduin turvautumaan kirjaston koneisiin, joita oli käytössä hyvin rajoitetusti. Saimme käyttöön myös kirjastokortit, joilla pystyi lainaamaan yhden kirjan kerrallaan kolmeksi päiväksi. Tämä vaikeutti hieman kurssiesseitä varten työskentelyä, sillä tarvittavat kirjat piti metsästää päivittäin uudelleen, ellei sitten ollut keksinyt niille tarpeeksi ovelaa piiloa hyllyistä. Lisäksi kampuksella oli tarjolla kioskeja virvokkeineen, kuntosali ja joogaopetusta aamuisin. Kuntosalia hyödynsimmekin usein ennen aamiaista ja kello 9.30 alkavia luentoja.

Kurssin aikana kävimme teemoittain läpi Intian ihmisoikeuskysymyksiä ja teimme kenttävierailuja iltapäivisin intensiivisen luento-opetuksen tueksi. Opetus oli hyvin lakipainoitteista, mihin en itse ollut aivan varautunut. Kaipasin maanläheisempää otetta, sillä totuus on, että vaikka lait Intiassa ovat paperilla kunnossa, niiden toimeenpano on suurilta osin aivan retuperällä. Paikoin lakienglantia oli myös hankala ymmärtää, kun aihe on suomeksikin niin vierasta. Etenkin miesluennoitsijoita kohtaan tuli osoittaa erityistä kunnioitusta nousemalla seisomaan luennon aluksi ja puhuttelemalla varoen. Tämä tuntui pohjoismaalaisesta liioittelevalta. Kurssin suorittaminen vaati osallistumista luennoille ja vierailuille, yhden keskustelun alustamisen, esitelmän ja noin 15 sivuisen esseen kirjoittamisen, mikäli mieli tehdä 7,5 opintopistettä. Kurssi oli todella intensiivinen, sillä päivät venyivät usein iltakuuteen pitkien retkien myötä. Esseen palautus tuntui tulevan aivan liian nopeasti, eikä siihen ollut aikaa keskittyä, sillä pelkkä läsnäolo kurssilla vei valtaosan päivästä. 10 opintopistettä oli mahdollista suorittaa kirjoittamalla edellisten lisäksi päiväkirjamaisen esseen kenttävierailuista. Omassa esseessäni keskityin seksityöhön Intiassa. Aihe oli vapaavalintainen, mutta valmiita otsikoita oli myös tarjolla.

Aika Bangaloressa kului nopeasti päivien venyessä ja ollessa täynnä ohjelmaa. Kurssi oli rankka, mutta antoisa. Opin ihmisoikeusasioista juuri Intian kontekstissa, mikä oli mielettömän mielenkiintoista. Intia on niin suuri ja vaihteleva maa, jossa ongelmien

monitasoisuus jaksoi hätkähdyttää. Suosittelen kurssia lämpimästi, mutta mukaan tulee lähteä täynnä joustavuutta ja pitkällä pinnalla varusteltuna. Viikolla kurssin ohessa ehtii kyllä seikkailemaan ympäri Bangalorea riksien kyydissä ja viikonloppuisin voi tehdä muutaman retken lähialueen kohteisiin. Kurssin parasta antia olivat lopulta tekemämme kenttäretket, vaikka ne päiviä venyttivätkin. Kävimme esimerkiksi poliisiasemalla, slummissa, katulapsia pelastavassa järjestössä, kyläkoulussa ja seksityöläisten omassa järjestössä. Vierailujen myötä saimme edes hieman kosketusta siihen, kuinka asiat todella ovat.

Bangalore University, Bangalore,

09.07.2017 – 05.08.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 09.07.2017 – 05.08.2017

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: Bangalore University

Etukäteisjärjestelystä eniten vaivaa oli kurssin maksun suorittamisessa. Human rights in India- kurssille myönnetään 1600 euron suuruinen apuraha, joka ei kuitenkaan kata koko kurssin maksua, koska rupian kurssi vaihtelee melko paljonkin. Kurssin ohjeissa luki ennen lähtöä, että ainoat maksutavat ovat käteinen tai pankkisiirto, mutta kurssin alussa sitten yllättäen saimme ilmoituksen, että kortillakin voi paikan päällä maksaa. Tähän mennessä olimme hävinneet jo satoja euroja ensin pankkisiirrolla siirretyn rahan palautuessa tilille ja tämän jälkeen suuren summan vaihtamisessa euroista Intian valuuttaan. Joten vinkkinä seuraaville lähtijöille olisi, että varmista moneen kertaan voitko maksaa kortilla paikan päällä, jotta et menetä turhaan rahojasi jo ennen matkaan lähtöä. Kerran se on jo onnistunut, joten varmasti jatkossakin onnistuu.

Saapuminen yliopistolle sujui mukavasti, koska koulusta sai tilata taksin etukäteen, joka haki lentokentältä. Tämä etukäteen tilattu taksi ei ollut paljoakaan kalliimpi ja helpotti liikkumista väsyttävän matkan jälkeen. Saavuimme ystäväni kanssa kolme päivää ennen kurssin alkua, joka oli mielestäni hyvä ratkaisu. Ehdimme näin levätä ja tutkia uutta kaupunkia ennen kurssin alkua. Yliopistossa oli opiskelijoita, jotka mielellään auttoivat tutustumaan kirjastoon ja kampukseen, joka helpotti opiskeluiden alottamista.

Asuimme yliopiston asuntolassa ja huoneissa majoittui aina kaksi ihmistä. Laitoin koululle viestiä ennen matkaa, että saisimmeko ystäväni kanssa yhteisen huoneen, eikä tässä ollut mitään ongelmaa. Huoneet siivottiin päivittäin ja ainoa huono juttu oli wifin puuttuminen, joka toimi vain ala- aulassa. Asuntola sijaitsi kampuksella, jota ympäröivät aidat sekä vartijat, joten alue oli todella turvallisen oloinen.

Opiskelu oli hyvin erilaista verrattuna siihen mihin itse olen tottunut. Päivät olivat välillä pitkiä retkien vuoksi, mutta kuitenkin mielenkiintoisia. Päivien pituus koitui ongelmaksi vain silloin, kun essee piti saada valmiiksi hyvin pienessä ajassa. Kurssin esittelyssä olisi myös

voinut olla maininta siitä, kuinka laki painotteinen lähestymistapa tällä kurssilla on. Itselle kasvatustieteen opiskelijana, ja laista aika tietämättömänä, tämä tuotti ajoittain päänvaivaa.

Ennen kurssin alkua saimme sähköpostin koskien maan turvallisuutta. Omasta mielestäni näissä ohjeissa oli hieman liioiteltu tiettyjä asioita ja itse en ainakaan kokenut oloani turvattomaksi Bangalossa. Tässä on tietenkin alueellisia eroja ja asiaan vaikuttaa varmasti myös se, että en liikkunut kertaakaan yksin koulun ulkopuolella.

Kurssin jälkeen jäimme vielä viikoksi Intiaan, koska koulun ohella ei ehtinyt paljoakaan aikaa tutustua maahan, paria viikonloppureissua lukuun ottamatta. Maahan olisi mielellään jäänyt tutustumaan pidemmäksi aikaa, mutta toisella kertaa sitten. Paluu oli mutkaton ja kurssin jälkeen opiskelijan tulee vain täyttää palautelomake sekä tämä matkakertomus.

Osmania University, Hyderabad, 02.07.2017 – 29.07.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Hyderabad

Vaihtoaika: 02.07.2017 – 29.07.2017

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: Osmania University

Opiskelin Intiassa Contemporary India nimisellä kesäkurssilla heinäkuun 2017 ajan. Kurssi käsitteli laajasti Intian yhteiskuntaa ja sopi ihmisille joilla ei ollut aikaisempaa käsitystä tai kokemusta Intiasta. Kurssi tarjosi pehmeän laskeutumisen Intian ymmärtämiseen, koska eläminen Intiassa oli helppoa ja kurssi opetti ymmärtämään Intian monia eri puolia. Hakuprosessi kurssille oli helppo, kurssia on järjestetty jo pitkään joten prosessi on saatu hiottua hyvin helpoksi. Sain Intiasta selkeät ohjeet kurssin maksujärjestelyistä ja turvallisuudesta Intiassa, mutta kurssiohjelmaa tai tarkkoja tietoja esimerkiksi siitä mihin mennä Intiaan saapuessani en saanut. Toki Intiassa oppii nopeasti ymmärtämään että asiat tullaavat kyllä järjestymään.

Asuminen tapahtuu kansainvälisessä majoituksessa kampusalueella, ja majoitus on Intian tasoon nähden erittäin hyvä. Majoituspaikka tarjoaa kolme ruokaa päivässä, jotka ovat herkullinen sekoitelma erilaisia Intialaisia ruokia. Opetus tapahtuu majoituspaikan lähellä olevassa rakennuksessa, jossa henkilökunta pitää hyvin huolta kurssilaisten asioista. Luentoja oli yleensä yksi päivässä, minkä lisäksi meillä oli iltapäivisin esimerkiksi elokuvien katsomista tai pieniä miniretkiä kampuksen läheisyydessä. Kurssin tahti on sopivan rento ja aikaa muihin opiskelijoihin tutustumiseen jää paljon. Kurssin aikana tehdään monia pikkutehtäviä (kirjaraporttia, esitelmää, esseitä jne), jotka tarjoavat hyvän mahdollisuuden tutustua lähemmin itseä kiinnostaviin asioihin. Tehtävät eivät kuitenkaan ole kovin laajoja, joten ne eivät vie liikaa aikaa.

Kurssin parasta antia ovat sen ympärillä tapahtuvat oheistoiminnat ja kaikki opiskelijoiden extempore-ideat. Meille järjestettiin Hindin kielen oppitunteja päivittäin jotka olivat erittäin mukavia, lisäksi meillä oli mahdollisuus joogata kahdesti päivässä kampuksen jooga-rakennuksessa. Myös kuntosalit/muut liikuntamahdollisuudet löytyi. Kurssin tutoreina toimivilta paikallisilta opiskelijoilta sai korvaamatonta apua vapaa-ajan viettoon, kävimme usein kaupungissa syömässä, ostoskeskuksessa tai baareissa. Suurin osa ryhmästä myös reissasi Intiassa kurssin jälkeen, jolloin apua oli hyvä kysyä paikallisilta. Kurssin jälkeiseen reissaamiseen liittyviä päätöksiä ei kannata tehdä hirveästi ennen kurssia, koska muilla opiskelijoilla on varmasti jotain kiinnostavia ideoita ja kurssin jälkeen on mukava matkustaa yhdessä.

Lennot Hyderabadin löytyvät helpoimmin ostamalla lento Abu Dhabiin/Dubaihin tai johonkin muuhun Persianlahden paikkaan ja sitten toinen lento Persianlahdelta Hyderabadin. Paikan päällä rahaa ei kulu juuri mihinkään, ruoka on ilmaista ja riksarit/taksit tai kampuksen ulkopuolella syöminen todella halpaa. Itse kulutin kuukaudessa noin 50 euroa johon sisältyy muutama matkamuisto ja paljon turhia snackeja. Suosittelen Contemporary India kesäkurssia kaikille Intiasta kiinnostuneille, kurssi tarjoaa erittäin hyvän mahdollisuuden oppia Intiasta ja tavata mahtavia opiskelijoita!

Osmania University, Hyderabad, 02.07.2017 – 29.07.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Hyderabad

Vaihtoaika: 02.07.2017 – 29.07.2017

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: Osmania University

Osallistuin Nordic Centre in Indian Contemporary India neljä viikkoa kestäneelle kesäkurssille Hyderabadin yliopistossa Intiassa. Hakuprosessi kurssille oli melko selkeä ja yksinkertainen ja se sujuikin helposti. Kurssille hyväksymisen jälkeen Nordic Centre lähetti etukäteen sähköpostitse paljon tietoa kurssin käytännön järjestelyistä, viisumin hakemisesta ja kurssimaksun maksamista, sekä yleisesti Intiasta ja Hyderabadin yliopistosta. Sain ongelmitta Intian viisumiin vaadittavat dokumentit. Kurssin osallistujille luotiin myös Facebook-ryhmä, jossa pystyi esittämään kysymyksiä kurssiin ja Intiaan matkustamiseen liittyen.

Kurssin osallistujille oli järjestetty ilmainen kyyti Hyderabadin lentokentältä yliopiston kampukselle. Kesäkurssilla ei ollut varsinaisia tutoreita, mutta Hyderabadin yliopisto oli palkannut kaksi paikallista opiskelijaa program assistanteiksi. Heiltä sai paljon vinkkejä siihen mitä kaikkea Hyderabadissa kannattaa nähdä ja tehdä. He myös selittivät meille meitä hämmentäneitä intialaisen kulttuurin piirteitä. Program assistantit auttoivat opiskelijoita myös käytännön asioissa kuten taksien tilaamisessa, lääkärikäynneissä ja ostosten tekemisessä.

Kurssin osallistujat asuivat ulkomaalaisille opiskelijoille tarkoitettussa asuntolassa yliopiston kampusalueella. Asuntolan hintaan sisältyi aamupala, lounas ja illallinen. Asuntola oli todella siisti ja siellä kiinnitettiin paljon huomiota elintarvikehygieniaan, joten kaikkia ruokia oli turvallista syödä. Asuntolassa oli myös tarjolla puhdasta juomavettä automaattista, josta pystyi täyttämään oman juomapullon. Ainoa hieman negatiivinen seikka asuntolassa oli todella hidas ja pätkivä internetyhteys sekä toistuvat sähkökatkokset, jotka tosin ovat Intiassa etenkin sadekauden aikaan erittäin yleisiä.

Kurssi suoritettiin osallistumalla luennoille ja field tripeille. Luennot toteutettiin vierailijaluentoina, joten niiden taso vaihteli jonkin verran. Pääosin luennot olivat kuitenkin todella mielenkiintoisia. Lisäksi meidän piti kirjoittaa kirja-arvio, field trip report ja pieni tutkimus vapaavalintaisesta Intiaan liittyvästä aiheesta. Omasta tutkimuksesta piti pitää lyhyt esitelmä ja kymmeneen opintopisteeseen vaadittiin lisäksi pienen loppukokeen suorittaminen. Kokonaisuutena kurssi oli melko intensiivinen ja kaikkien vaadittavien kirjallisten töiden suorittamiseen meni melko paljon aikaa. Annetut tehtävät olivat kuitenkin todella mielenkiintoisia ja niitä sai käsitellä itseä kiinnostavasta näkökulmasta. Kurssin aikana oli vain yksi vapaa viikonloppu, joten sen aikana ei oikein ehtinyt matkustaa Hyderabadin ulkopuolelle.

Yliopiston kampusalue oli todella suuri. Kurssin aikana osallistujilla oli mahdollisuus osallistua joogatunneille ja hindin kielen alkeiskurssille. Lisäksi kampusalueella pystyi lenkkeilemään ja käymään kuntosalilla. Kampukselta löytyi myös terveystakeskus, posti, kauneushoitola ja muutamia ruokakojuja. Tekeminen ei loppunut kesken kurssin aikana. Meille järjestettiin kulttuuri-ilta jossa pääsimme kuuntelemaan perinteistä intialaista musiikkia sekä useita elokuvailtoja, joissa katsoimme intialaisia elokuvia. Iltaisin ja viikonloppuisin kävimme usein pienemmissä ryhmissä kaupungilla esimerkiksi katsomassa nähtävyyksiä, syömässä ja ostoksilla.

Kurssin aikatauluun ja ohjeisiin tuli jonkin verran sekaannuksia ja monia asioita piti varmistella paljon. Apua sai kuitenkin helposti ja kurssin henkilökunta oli todella avuliasta, joten ongelmat saatiin aina ratkottua. Intialaisten aksentit saattoivat olla välillä hieman vaikeasti ymmärrettäviä ja kampuksen ulkopuolella törmäsimme usein kielimuriin, sillä hieman yllättäen tavallisten intialaisten englannin kielen taito oli todella vaihtelevaa. Kurssi oli mielestäni todella positiivinen kokemus ja sain sen avulla hyvän yleiskuvan nyky-Intian yhteiskunnasta ja kulttuurista. Hyderabad ja Intia olivat äärettömän kiinnostavia paikkoja, joissa näkemistä ja tekemistä olisi riittänyt vielä pidemmäksikin aikaa. Aion ehdottomasti käydä Intiassa uudestaan ja uskon, että kurssin aikana oppimani asiat Intiasta antavat hyvän pohjan tutustua maahan vielä tarkemmin.

Osmania University, Hyderabad, 24.06.2017 – 05.08.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Hyderabad

Vaihtoaika: 24.06.2017 – 05.08.2017

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: Osmania University

Nordic Center in Indian kesäyliopistokurssimahdollisuudesta kuuleminen ilmeni muutaman mutkan kautta, mahdollisuutta mainostettiin hyvin vähän missään. Kuulin mahdollisuudesta lähinnä opiskelukaverieni kautta. Sitten kun löysin ohjelman sivut, hakuprosessi sujui varsin mutkattomasti. Informaatio oli selkeästi esillä niin Tampereen yliopiston kuin NCI sivuilla. Kurssille hyväksymisen jälkeen kurssi, jolle olin alun perin osallistumassa peruttiin pienen osallistujamäärän perusteella, mutta pystyin onneksi vaihtamaan mutkattomasti muille NCI:n kursseille. Erillaisia dokumentteja, kuten matkustusasiakirjoja, viisumeita, vakuutustodistuksia sun muita piti ottaa aika laaja repertuaari mukaan, mutta homma hoitui helposti netin välityksellä. Kommunikaatio eteni myös varsin sujuvasti. Vakuutuksena käytin ammattiliitonni matkavakuutusta, josta vasta myöhemmin huomasin, ettei se ole voimassa opintomatkojen aikana. Onneksi ei siis sattunut mitään.

Koska kyseessä oli vain kuukauden kurssi, järjestelyt oli tehty hyvin etukäteen siten, että kurssille oli helppo tulla. Meitä oltiin koulun puolesta hakemassa lentokentällä ja sattumoisin törmäsin muihin suomalaisiin kurssilaisiin jo lentokoneessa. Asuimme kurssin ajan vaihto-opiskelijoille tarkoitettussa asuntolassa, joka oli koko kampuksen mukavin asuntola, ainakin näin empiiristen havaintojen mukaan. Minulla oli asuntolassa huonekaveri, jonka kanssa tulimme hyvin toimeen.

Kurssimme nimi oli Contemporary India, eli se esitteli nykyistä ja jonkin verran historiallista Intiaa useista eri näkökulmista. Aihepiirit vaihtelivat uskonnosta teknologiseen kehitykseen lähinnä yhteiskuntatieteellistä näkökulmaa mukailen. Kurssimme oli varsin suomalaisillekin kursseille tyypillinen sarja vierailuluentoja, jonka lisäksi meillä oli iltatoimintaa ja pari retkeä kaupunkiin. Kurssityöt olivat kohtalaisen kevyitä, koska kyseessä oli kandidaattitasoinen kurssi. Kurssin suorittamiseen vaadittiin yksi kirja-arvostelu, jonka ohjeistus oli hieman vajavainen, raportti luokkaretkestä sekä kurssiessee valinnaisesta aiheesta sekä valinnainen loppukoe (jos halusi suorittaa 2,5 opintopistettä enemmän). Lisäksi meille tarjottiin valinnaisina opintoina hindiä aamutuntina. Opinnot sujuivat englanniksi yhtä hyvin kuin Suomessakin, tosin välillä Intian aksentti vähän vaikeutti ymmärtämistä, mutta siihen kyllä tottui. Osa luennoitsijoista oli oikein mielenkiintoisia ja varmasti taitavia opettajia, jotkut eivät välttämättä niin mielenkiintoisia ja hieman autoritaarisia, josta meitä opastettiin jo opintojemme alusta. Opintomateriaalien saatavuus kirjastosta oli hyvin mielenkiintoinen prosessi. Ensinnäkin kirjasto sijaitsi laajan kampusalueen keskellä, jonne asuntolalta päästäkseen piti kävellä useampi kilometri. Kirjaston aukioloajat olivat myös hieman rajatut, ja koska luennot ja muu aktiviteetti järjestettiin usein päiväsaikaan, piti kävellä nopeasti kirjastolle päästäkseen. Lisäksi kirjastokortin hankkiminen vaati hieman byrokratiaa ja kirjojen lainausmekanismi toimi vieläkin manuaalisesti. Toisaalta tämäkin oli ihan mielenkiintoinen kulttuurienvälinen elämys kokea.

Vapaa-ajalla olimme usein pohjoismaisessa porukassamme, mutta tutustuin myös muutamaan paikalliseen kanadalaisen ohjelmamme ulkopuolisen vaihto-oppilaan kautta. Monsuunikausi oli alkamassa kurssimme aikana, mutta sateet alkoivat lievästi. Mielenkiintoinen yksityiskohta oli, että pahimpien sateiden aikana koko kampusalueelta katkaistiin sähköt, jotteivät maassa roikkuvat sähkölinjat aiheuttaisi vaaratilanteita.

Nettityhteys pelitti asuntolassa satunnaisesti, mutta tarpeeksi, että yhteisissä tiloissa pystyi opiskelemaan. Ruoka kuului kurssimaksuumme ja saimme sitä asuntolan keittiöstä kolme kertaa päivässä, ja se oli todella hyvää.

En ole vielä saanut suoritusmerkintöjä, mutta yritän lukea kurssin Global Society Framework-opintoihini. Kursseja on jo aikaisemmin myönnetty niihin, joten olen luottavaisilla mielin että saisin omanikin osaksi niitä. En tosin ole vielä saanut vastausta sähköpostiini.

NCI:n kurssi oli varmasti hyödyllinen tulevaisuutta katsoen, se avasi minulle uusia näkökulmia Intiasta. Aion varmasti palata maahan vielä myöhemminkin.

Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, 08.06.2017 – 31.10.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Mumbai

Vaihtoaika: 08.06.2017 – 31.10.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tata Institute of Social Sciences

Tata Institute of Social Sciences, Intia, kahdenvälinen vaihto-ohjelma

Hakuprosessi Suomessa oli erittäin vaivatonta ja sujuvaa, kiitos siitä! Intiassa asiat eivät sujuneet sillä aikataululla, kuin he lupasivat, mutta kun valmisteli lähtöä muutoin etukäteen, oli aikaa kuitenkin riittävästi. Itse hämmästyin viisumin saannin nopeutta, kun menin Intian lähetystyöhön, sattui siellä olemaan esimies paikalla ja hän teki myönteisen päätöksen noin 15 minuutin päästä siitä, kun olin papereineni palvelutiskille tullut. Viisumin sain hakea muutaman päivän päästä. Joillakuilla muilla viisumiprosessi on kestänyt paljon kauemmin (kuukauden ainakin), joten hakemus kannattaa viedä niin aikaisin, kuin mahdollista. Kannattaa myöskin lukea lähetystyön hyviltä ja selkeiltä sivuilta, miten on parasta toimia.

Matkavakuutuksessa pitää muistaa tarkistaa sen kesto. Itselläni on jatkuva matkavakuutus voimassa, mutta se kattaa aina vain rajatun ajanjakson yhtä matkaa kohti, omalla vakuutusyhtiölläni se on 3 kuukautta. Jatkovakuutuksen tekeminen käy helposti, siihen kannattaa laittaa pitempi ajanjakso, kuin aikoo olla, sillä monet meistä kansainvälisistä innostuvat matkustelemaan Intiassa ja Aasiassa lukukauden jälkeen, onhan siellä niin houkuttelevia kohteita ja halpaa. Vaihdossa saa myös uusia ystäviä, joiden kotiin (ja kotimaahan), Intiaan tai muualle on tervetullut käymään. Ja kun suunnitelmat muuttuvat, niin taas kannattaa muistaa vilkaista, mihinkähän asti se vakuutus olikaan voimassa.

Etukäteen katselin TISS:in (= Tata Institute of Social Sciences, Intialaiset rakastavat lyhennyksiä, jokapäiväisessä puheessa esim. dining hall = DH) kurseja heidän sivuiltaan. Siellä ei kuitenkaan ollut alkavan lukukauden lukujärjestystä, joten ei voinut tietää, mitä

kursseja todellisuudessa on mahdollista ottaa. Tämä olikin ensimmäinen toimimaton asia, joka saattaa tuottaa isojakin hankaluuksia sellaiselle, jolla on tietyt tarpeet sen suhteen, mitä kursseja pitäisi suorittaa. Kaikkien yksiköiden (schools) kurssiaikataulut olivatkin saatavilla vasta sillä viikolla, jolla opetus jo alkoi maanantaina. Kaikissa mahdollisissa alkuinfoissa alleviivattiin sitä, että kurssien suorittamiseksi vaaditaan 100-prosenttinen läsnäolo, maksimissaan 25% voi olla pois sairauden vuoksi kampuksen lääkärin antamalla lääkärintodistuksella. Toki tuon jo heti ymmärtää, jos yhtään miettii, että mahdoton yhtälöhän on, että koskaan ei ole pois, edes vahingossa, ja jos sitä vaadittaisiin, niin kohtuuton osa opiskelijoista jouduttaisiin ennen valmistumista hylkäämään. Eli ei pidä säikähtää tätä uhkailua, todellisuudessa systeemin oppii, kun sitä tutkailee paikan päällä. Etukäteen saimme infopaketin, jossa oli ihan hyödyllistä tietoa.

Olen maailmankansalainen, asunut kehitysmaassa ja mieheni on arabi, joten Intiaan saapuminen ja siellä eläminen olivat minulle tuttua kuviota, aivan päinvastaista se on sellaiselle, jolla ei kokemuksia maailmalta juurikaan ole, Intia on niin täysin erilainen kuin Pohjois-Eurooppa. Kun mietin omaa alkua toisessa kulttuurissa, niin yksi ratkaiseva oivallus oli se, että toimiessani paikallisten kanssa minun pitää pistää skandinaavinen logiikkani ja oletukseni siitä, miten asiat toimivat, kokonaan pois päältä ja katsoa avoimin mielin, miten asiat toisessa kulttuurissa ovat. Tämä helpotti stressiäni huomattavasti, ja joissain kohdin myös lähelläni olevien stressiä. Yllätyksiä ja oivalluksia tuli tälläkin periaatteella todella pitkään, ennen kuin oli niin sisällä uudessa ympäristössä, että osasi katsoa ja ymmärtää sitä sikäläisin silmin. Tämä tietämys on myöhemmin ollut ilahduttava ja todella hyödyllinen työssäni Suomessa, kun olen kohdannut kaukaa tulleita asiakkaita. Ainoa asia, joka minut yllätti (ja järkytti) Intiassa, oli se, kuinka vahva ja syvälle juurtunut kastilaitos on edelleen. Perustuslaissa 70 vuotta sitten jo säädettiin, että kaikkien pitää olla tasa-arvoisia, mutta käytäntö on aivan muuta. Kun kysyin Dalit-ystävältäni, kauanko kestää, että uudesta luokkatoverista on määritelty, mihin kastiin hän kuuluu, ystävä nauroi ja vastasi: "Tunnin, ja sen jälkeen kasti vaikuttaa siihen, miten monet muista henkilöön suhtautuvat, osa ei edes puhu alakastiin kuuluvalla". Tämän kysymyksen asetin hänelle nimenomaan, että jos uusi tulokas tulee TISS:iin, joka on tunnettu tasa-arvon puolesta puhumisesta! Monet opiskelijatkin, vaikka he tulevat lukemaan sosiaalitieteitä, ovat imeneet itseensä kastiajattelun ja sen mukaisen toiminnan normaalina elämänä. Meihin ulkomaalaisiin tämä ei vaikuta ja yliopistolla ja kaupungilla yleensä kaikki lähestyvät meitä ystävällisesti. Toisaalta kuitenkin osa opiskelijoista toimii aktiivisesti tasa-arvon puolesta, he järjestävät mielenosoituksia, performansseja jne..

Minä ja toinen suomalainen vaihto-opiskelija tulimme viikkoa ennen lukukauden alkua, eikä muita uusia kansainvälisiä vielä ollut paikalla. Näin saimme ensimmäisen viikon aikana IRO:ssa (International Relations Office) ihan hyvän ohjauksen ja avun kaiken byrokratian yms. alkuselvittelyn tekemisessä, viikko siihen todellakin kannattaa varata. Myöhemmin saapuneilla eivät asiat sujuneet yhtä hyvin. IRO:n tehtävä olisi mm. auttaa kansainvälisiä opiskelijoita, mutta alun jälkeen se toimi todella huonosti. Kaikkea sai odottaa, pyydellä ja taas odottaa, eikä meitä mitenkään autettu sisään systeemeihin. Meille suomalaisille järjestyi toinen vaihto-opiskelija-asunnoista, joissa on ilmastointi, mutta esim. yksi kauempaa saapunut maisteriopiskelija sai tiedon valinnastaan vasta toukokuun lopulla, ja kun hän pitkään matkustaneena saapui perille, osoitettiin hänelle asunto, jossa oli jo opiskelijoita

yhtä paljon kuin sänkyjäkin. Hänelle sanottiin vain, että nukut samassa sängyssä toisen opiskelijan kanssa. Tietenkään hän ei siihen suostunut, mutta tämä tapahtuma kuvaa toista äärilaitaa palvelusta ja asennoitumisesta IRO:n suunnalta.

Asuntomme käsitti 2 huonetta pienen keittiön ja kylpyhuoneen. Ilmastointi, joka näissä asunnoissa on, on monsuunin aikana ainoa keino edes yrittää välttää hometta, ilmankosteus on huikeaa. Suurimman osan ajasta ei ollut lämmintä vettä, mutta Intian helteessä se ei minua haitannut. Asunto oli ihan toimiva ja suorastaan yllellinen verrattuna muiden opiskelijoiden yhteismajoitukseen. Päivittäin kävi henkilö viemässä roskat ja toinen lakaisemassa lattiaa. Lakaisija, Vaishalin, osasi melko hyvin englantia, oli oikein hieno ihminen ja sellaiset asiat, joihin hän pystyi vaikuttamaan, hoituivat nopeasti ja yhdellä sanomisella. Vuokra oli 650 rupiaa/päivä/henkilö. Kun laskee, paljonko vuokranantaja sai siitä neljältä henkilöltä, oli pikkukaksion vuokra aivan ryöstöhinta kaupungin vuokratasoon verrattuna. Jotkut saivat vapailta markkinoilta hienon talon samalla kuukausivuokralla. En kylläkään suosittelen asunnon etsimistä muualta, jos viipyy vain yhden lukukauden, kaikkien asioiden järjestäminen kampuksen ulkopuolella on aikaa vievää ja hankalaa. Jos viipyy pitempään, on asia toinen. Pienessä kaksiossa siis asuu neljä ihmistä, ennen vaihtoon lähtöä kannattaakin kuulostella avoimesti itseään, onko valmis siihen, että joka päivä on niin tiiviisti tekemisissä henkilöiden kanssa, joita ei ennestään tunne. Jos on hyvä tuuri, niin muut ovat mukavia ja sosiaalisia ja kaikki sujuu, mutta päinvastaisessa tilanteessa haasteita riittää. Toisaalta, tämä olisi jokaiselle joskus aika hyödyllinen kokemus.

Olen tohtoriopiskelija, joten ainevalintani oli hyvinkin vapaa ja kurssien ohella tein väitöskirjaani. Tärkeä motiivini oli oppia tuntemaan Intiaa kunnolla ja saada näkemystä siitä, miltä maailma näyttää Intiasta käsin katsottuna. Tämä tavoite täyttyi erittäin hyvin ja olen iloinen siitä, että edelleen opin uutta tästä monipuolisesta maailmasta. Pakollisina opintoihin kuului Foundation Course (8 x 60min/viikko), joka oli hyvin laadittu kokonaisuus Intian historiaa, politiikkaa, kulttuuria ja montaa muuta asiaa. Opetuksen taso näillä luennoilla kylläkin vaihteli suuresti. Muina opintoina otin kurssin terveystieteistä ja toisen naistutkimuksesta. Uusien vaihto-opiskelijoiden ei periaatteessa anneta ottaa kursseja muualta, kuin ensimmäisen opintovuoden alusta. Tähän pitäisi saada muutos, osa meistä vaihto-opiskelijoista on jo hyvin pitkällä opinnoissaan, eivätkä ensimmäisen vuoden kurssit välttämättä palvele uuden oppimista. Itse valitsin kurssini muista tieteistä kuin omastani, sillä oman tieteenalani maisteriopintoja voisin ennemminkin opettaa kuin opiskella. Valinta oli oikein hyvä ja antoisa ratkaisu naistutkimuksen osalta, terveystieteessä luennoilla kuulemani asiat olivat jo tuttuja.

Opetus on hyvin koulumaista. Opettaja-oppilas -asetelma on todella vanhanaikainen, opettaja tietää, opiskelijan pitää vain ottaa vastaan ja oppia, mitä opettaja sanoo ja mitä on kirjoitettu kurssiin kuuluvissa artikkeleissa ja kirjoissa. Jotkin määritelmät vaaditaan tentissä jopa ulkoa opittuina, ei riittänyt, että vastauksista näkee, että on ymmärtänyt asian. Kriittinen ajattelu ja kyseenalaistaminen ei yleensä ole sallittua. Myös ystävälliset ja hyvät opettajat pitävät kahdenkeskisissäkin keskusteluissa selkeän asetelman, että he ovat opettajia, opiskelijat hierarkiassa paljon heidän alapuolellaan. Näinhän asia on monissa maissa edelleenkin. Ryhmätöistä muodostui vaihto-opiskelijoiden painajainen, sillä mikään ryhmä ei koskaan ollut paikalla silloin kuin sovittiin, asioita ei hoidettu niin kuin sovittiin ja hirveä stressi muille alkaa vasta edellisenä iltana ja yönä, kun työ on esitettävä. Suunnitelmallisuuden puute onkin huutavaa. Opettajat ilmoittelevat muutoksista viimetingassa ja tekevät niitä miten tahtovat, uusia esseetehtäviä yms. annetaan pitkin

kurssia, kurssiaikataulut tulevat myöhässä jne.. Luettavaa kursseilla on niin paljon, että ajallisesti sen kahlaaminen ei ole mahdollista niille, jotka käyvät koko maisteriohjelmaa omassa koulussaan. Lukukauden lopussa opettajille tulee kiire korvata peruttuja luentoja ja he ilmoittelevat viimekipassa ylimääräisiä luentoja myös viikonlopuille ja sille viikolle, jonka piti olla tentteihin valmistautumisaikaa. Tenttejä on valtava määrä samoilla viikoilla lukukauden lopussa. No osaan tentteihin sitten kaiken tämän jälkeen annetaan kysymykset etukäteen, mutta viimekipassa (esim. 6 kysymystä vastaa näistä neljään) ja opiskelijat valmistautuivat vastaamaan vain näihin. Kaikesta lukemisen määrästä ei todellakaan kannata stressaantua, tenteissä kyllä pärjää. Tiedotus ryhmissä tapahtuu yhden oppilaan kautta, hänelle opettaja kertoo muutoksista ja muusta, hän sitten informoi muuta ryhmää. Aina informaatio ei opettajalta tule ja puskaradiossa ihmetellään, onko huomenaamalla ylimääräinen luento vai ei. Heti alussa kannattaakin etsiä informoinnista vastaava opiskelija ja pyytää häntä lisäämään itsensä sähköposti- ja WhatsApp-ryhmään. Pian sitten oppii laittamaan kännykkänsä viestiänet pois, koska usein nämä ryhmät kuhisevat kaikenlaisia viestejä hyvinkin myöhään yöllä.

Luettavat materiaalit sai pääosin Moodlesta sitten kun opettaja oli ne sinne ladannut, osa latasi ne ajallaan, monet vasta joskus lähellä tenttiä. Moodle oli hyvin paljon kaatuneena, varsinkin tenttikauden edellä, eli sitten kun materiaali siellä vihdoinkin on ja kun Moodle toimii, kannattaa se heti ladata omalle koneelleen. Joitain kirjoja on myös kirjastossa. Kirjastossa on ihan hyvä opiskella ja se on auki suurimman osan vuorokaudesta. Asunnossa ja paljolti muuallakin on wifi. Kun modeemimme hajosi kesken tenttikauden, ei mitään tapahtunut viikkoon huolimatta lukuisista käynneistä tai soitoista IRO:on ja tietokonekeskukseen. Käskettiin vain odottaa ja olla yhteydessä siihen toiseen paikkaan, kyllä homma on hoidossa. Lopulta marssin tietokonekeskukseen ja aloin hoitaa hommaa sillä aggressiivisella tavalla, jonka olen jo aiemmin oppinut välillä välttämättömäksi monissa maissa. Mies suoraa valehteli, ettei IRO:sta ole tullut työmääräystä ja he eivät voi tehdä mitään. No kun "paha akka" (=minä) oli päättänyt hoitaa asian, niin yllättävästi lopulta kaikkea löytyi ja meillä oli uusi modeemi tunnin kuluttua siitä, kun lähdin tietokonekeskuksesta. Samalla tavalla IRO:ssa joutui, ikävä kyllä, vaatimaan ihan yksinkertaisesti kuitteja tai niiden skannaamista ja sähköpostittamista. Vuokranmaksaminen on yksi haaste, monen mutkan kautta se lopulta onnistui. Sellaiselle, jolla ei ole paljoa ulkomaankokemusta, korostaisin, että ei kannata hätäntyä eikä pelästyä, asiat vain eivät suju siten, kuin olet tottunut. Aina kannattaa kysellä muilta opiskelijoilta, sekä kokeneemmilta vaihtareilta että intialaisilta. Opiskelutovereista löytyy monia aivan ihania tyyppejä.

Intialaisten tapa lausua englantia on niin erilainen, että yhden lukukauden jälkeenkään emme kovinkaan hyvin ymmärtäneet kaikkien opettajien ja kanssaopiskelijoiden puhetta. Lausuminen toki vaihtelee suuresti, joidenkin puhe on ihan helppoa kuunnella. Kun päättää lähteä Intiaan, kannattaa heti alkaa katsoa mahdollisimman paljon elokuvia ja sarjoja, joissa intialaiset puhuvat englantia. Intialaiset ovat hyvin ystävällisiä ja Mumbain sanotaan olevan erityisen ystävällinen kaupunki. Jatkuvasti joku huuteleekin: "Hello! How are you? Where are you from". Ystävällisyyttä kohtasi kaikkialla, sekä kampuksella, että sen ulkopuolella. Helppoa ja turvallista on liikkua kaupungilla. Toki esimerkiksi myöhään asia ei välttämättä ole enää niin kampuksen ulkopuolella. Kannattaa ehdottomasti kysellä näistäkin asioista intialaisilta, että osaa välttää hankaluudet. Kännykkäsovellukset toimivat erinomaisesti esim. Olatakseilla, ravintoloilla ja julkisen liikenteen palveluissa. Pukeutuminen ei ole mitenkään tiukkaan rajattua, mutta kampuksen ulkopuolella on toki kohteliasta noudattaa siinä

kohtuullisuutta. Jos liikkuu metropolien ulkopuolella kannattaa kysyä etukäteen pukeutumiskoodi ja kunnioittaa paikallisia tapoja. Kampus on viehättävä ja miellyttävä, siellä on kuntosali, sulkapallosali, lentopallo- ja koripallokenttä, kirjasto, ruokalat ja kahvilat. Kampuksen takana on pieniä kauppia ja toiselta puolelta alkaa kaupunki kaikkine kauppineen.

Vaihtoajanjakso on monsuuniaikaa, mikä tarkoittaa suunnatonta ilmankosteutta ja runsaita sateita. Koko aikaa ei toki sada ja sade ja ilma on aina lämmintä. Ilman lämpötila on monelle varmaankin aika kuuma, minun fysiikkani kestää hellettä vaivatta vielä +35 asteessa. Omalle vaihtojaksolleni osui suuri tulva. Niitä ei ole joka vuosi, mutta ennakkotiedottaminen niistä on olematonta, joten kannattaa olla kuulolla siltä varalta, että tällainen luonnonilmiö sattuisi kohdalle. Kampus on onneksi mäellä, joten siellä ei vesi nouse. Kumisaappaat kannattaa ehdottomasti ottaa mukaan. Niitä myydään jossain, mutta helppoa niiden löytäminen ei ole. Monsuunin aikaan vesi kaduilla on usein nilkkaan asti ja sandaaleilla siellä yleensä mennään. Miellyttävämpää kuitenkin on, jos ei jalkojaan tarvitse kaikessa katujen liassa ja saastassa liottaa. Kaikesta huolimatta monsuuniaikakaan ei ole niin hankala kuin moni ehkä ajattelee.

Intia on täynnä kaikkea; ihmisiä, melua, autoja, kauppia, kulttuureja, uskontoja... Valtavasti nähtävää ja hinnat ovat halpoja. Moni jääkin lukukauden jälkeen matkustelemaan ja nauttimaan tästä mielenkiintoisesta maasta.

Ehkä upein asia vaihtoajalla minulle oli, että tutustuin moniin todella hienoihin ja mielenkiintoihin ihmisiin monesta maasta. Heidän kanssaan vietettiin tuntikausia keskustellen kaikista mahdollisista aiheista. Näin opin paljon lisää elämästä Intiassa, Afganistanissa ja muuallakin. Näiden ihmisten kanssa toki tulee pidettyä yhteyttä, onpa harkinnassa yhden isohkon projektinkin kehittäminen.

Muista säilyttää rekisteröintitodistus (se, joka tehdään kahden viikon sisällä maahan saapumisesta). Sitä kysytään tullissa, kun poistut Intiasta.

Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, 31.05.2017 – 30.10.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Mumbai

Vaihto aika: 31.05.2017 – 30.10.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tata Institute of Social Sciences

Mumbai, Intia, Tata Institute of Social Sciences 01.06.2017-13.10.2017

Hakuprosessi vaihtoon alkoi jo vuoden 2016 alussa ja tällöin Tampereen yliopistosta tuli päätös hyväksytyksi tulemisesta. Hakuprosessi Intiaan alkoi vasta syksyllä 2016 ja varsinainen virallinen päätös Intiasta tuli vasta huhtikuun 2017 lopussa. Aikaa jäi siis reilu kuukausi hankkia viisumi, lentoliput ja valmistautua lähtöön. Itse olin jo ennen virallisen päätöksen tulemistä aloittanut lähtövalmistelut, joten aikaa jäi hyvin viisumin ja muiden asioiden hoitoon.

Saavuin kampukselle Mumbaihin muutaman päivän ennen orientaation aloittamista ja tämä oli hyvä, koska ehdin näiden muutaman päivän aikana hoitaa viralliset rekisteröitymispaperit ja minulle jäi enemmän aikaa miettiä mitä kurseja haluan valita. Kansainvälinen toimisto järjesti meille vaihto-opiskelijoille oman orientaatio viikon, missä kerrottiin yliopisto käytännöistä ja lisäksi kävimme nähtävyyksierroksella Mumbaissa. Lisäksi meidän piti osallistua yliopiston viralliseen orientaatioviikkoon.

Olin yrittänyt ennen vaihtoon lähtöä kysyä vaihto yliopistosta tietoja valittavista kursseista, mutta en ollut saanut mitään vastausta. Paikanpäällä kävi selväksi, että kaikkien tulee valita pakollinen Foundation Course (9ETCS), joka olikin hyödyllinen kurssi ja auttoi ymmärtämään Intian kulttuuria syvemmin. Tämän lisäksi valitsin neljä kurssia Hospital Administration koulutusohjelmasta. Vaihto-opiskelijat voivat valita kurseja eri koulutusohjelmista ja tämä vapaus kannattaa hyödyntää. Itse kuitenkin sain hyväksiluettua pakollisia opintojani vaihto-opinnoillani, joten päädyin ottamaan kaikki kurssit samasta koulutusohjelmasta. Foundation Course sisälsi luentoja ja neljä tenttiä, mutta muihin kursseihin sisältyi kaksi kirjallista työtä/ryhmätyötä ja tentti. Osa kirjallisista töistä vaati paljon aikaa ja paneutumista aiheeseen, kun taas osa ryhmätöistä oli kevyempiä. Kaiken kaikkiaan kurssit olivat työteliäitä ja vaativat aikaa. Opiskelu oli hyvin koulumaista ja kaikilla luennoilla oli läsnäolovelvollisuus. Opetuksen taso oli ajoittain hyvin heikkoa ja tällöin myös itsenäistä opiskelua jäi enemmän vapaa-ajalle. Vaikeuksia minulle tuotti joidenkin opettajien englanti, josta en edes kurssin lopussa saanut kunnolla selvää.

Majoitukseksi valitsin kampukselta Iro Flat asunnon, joka maksaa 650rup (n.9e) päivä. Asunnon varusteluun kuuluu jääkaappi, liesi, mikro, keittiövälineet, pesuhuone, pyykinpesukone ja tärkeimpänä ilmastointi. Jaoin huoneeni toisen opiskelijan kanssa ja yhteensä asunnossa mahtui majoittumaan neljä henkilöä. Edullisemmissä hostellihuoneissa ei ole ilmastointia tai keittiötä ja itse ainakin koin ilmastoinnin ja keittiön tärkeiksi ja myös hyvin toimiviksi ratkaisuksiksi. Ilmasto Mumbaissa on hyvin kostea ja ilmastoinnista huolimatta osasta tavaroistani löytyi hometta, joten kannattaa jättää kotiin ne kalleimmat ja hienoimmat vaatteet ja tavarat.

Opiskelun ohessa tutustuin Mumbaihin ja sen ympäristöön. Opiskeluilta ei jäänyt niin paljoa aikaa matkusteluun kuin olin kuvitellut, joten kannattaa varata aikaa matkusteluun opiskeluiden jälkeen. Opiskeluiden aikana ehdin käymään Punessa, Goalla ja Hyderabadissa sekä tietysti tutustumassa Mumbain nähtävyyksiin ja elämään. Opintojen jälkeen suuntasin Keralaan ja Sri Lankaan. Elämä kampuksella oli helppoa ja leppoisa ja kaikki perustarpeet löytyvät kampukselta tai sen lähetyviltä. Yliopisto tarjoaa ilmaisia joogatunteja jokaisena arki-iltana ja lisäksi yliopistolta löytyy kohtuullinen kuntosali, koripallokenttä ja sulkapallokenttä. Yliopiston kahviloista ja ravintoloista saa ruokaa neljä kertaa päivässä,

mutta valitettavasti ruoka on hyvin saman tyyppistä joka päivä. Onneksi kuitenkin kampukselle saa tilattua apin avulla ruokaa ja hyviä ravintoloita ja kahviloita on yliopiston läheisyydessä.

Voin suositella vaihto-opintoja Mumbaissa, koska siellä saat varmasti uudenlaisen kokemuksen ja pääset kokemaan mitä Intia ja sen kulttuuri on. Opetuksen taso ja kurssien sisältö voivat kuitenkin olla välillä turhauttavia, joten kannattaa miettiä myös suorittaisiko vaihdon aikana kenttätyötä ja esimerkiksi muutaman kurssin tämän lisäksi. Minulle vaihtokokemus oli unohtumaton ja kasvatti kärsivällisyyttäni ja ymmärrystäni muita kulttuureja kohtaa. Mielelläni vastaan kysymyksiin ja kerron lisää kokemuksistani, joten ota rohkeasti yhteyttä.

Management Development Institute, Gurgaon, 01.01.2017 – 06.04.2017

Maa: Intia

Kaupunki: Gurgaon

Vaihtoaika: 01.01.2017 – 06.04.2017

Vaihto-ohjelma: Tiedekunnan/yksikön vaihtosop.

Yliopisto: Management Development Institute

Matkakertomus

Tämä on likka Ilolan matkakertomus vaihdosta Intiaan 27.12.2017-28.3.2018. Kohde yliopisto oli Management Development Institute (MDI) Gurgaonissa, Delhin tuntumassa, ja vaihtokohde oli Johtamiskorkeakoulun oma sopimusyliopisto.

Vaihtoon haku vielä täydennyshaussakin tapahtuu niin hyvissä ajoin, ettei kiirettä paperitöissä ollut. Ylipäätään MDI vaati varsin vähän selvityksiä ja ne olivat nopeasti hoidettu. Viisumi Intiaan on helppo saada, mutta sitä kannattaa hakea pari kuukautta etukäteen (käsittelyaika postitse noin 4vk ja dokumentit täytyy hakea Helsingistä). Informaatiota MDI:n suunnalta tuli melko vähän, mutta toisaalta kursseihin liittyvät valinnat sujuivat paikan päällä. Itse olin kotivakuutukseni puolesta vakuutettu vaihdon ensimmäiset 2,5kk, jonka jälkeen ilman vakuutusta. Kampuksella on arkisin ilmainen lääkäri, jolta saa reseptejä pienempiin vaivoihin. En valmistautunut vaihtoon kielikurssien muodossa tai juuri muutoinkaan, enkä kokenut, että olisi tarvinnut.

Tutor-toiminta MDI:ssa oli melko vähäistä ja erityisesti ajoittui liian myöhään. Aluetta ja käytäntöjä esiteltiin vasta muutaman päivän elämisen jälkeen, jolloin asiat oli jo pitkälti oppinut. Toisaalta itse en kokenut, että olisi ylipäätään tarvinnut paljon perehdyttää. Kampus ympäristössä hyvä puoli on, että käytännöistä voi kysyä oppilailta joihin törmää jatkuvasti ja omat paikalliset kaverit auttoivat paljon tuutoreita enemmän. Ainoa kuumotteleva ja vaikea asia hoitaa on mahdollinen IFFRO, eli foreign registration office, rekisteröityminen. Tämän tarve riippuu viisumin pituudesta ja vain Suomen suurlähetystö oli antanut niin typeriä

viisumeja, että joutui rekisteröitymään. Tähän kannattaa kysyä apua kaikilta, joilta sitä saa. IFFRO toimisto sijaitsee lähellä Gurgaonissa ja sopivien dokumenttien ja tulkin kanssa pitäisi sujua nopeasti.

Asuin kampuksella (matkaa luentosaleihin n.100m), jossa majoitus on kahden hengen tilaviin, noin 35 neliön, huoneisiin. Hinta oli noin 6,5e/vrk ja ymmärtääkseni asua voisi myös kampuksen ulkopuolella. Jollei nimenomaan tahdo asua yksin, sanoisin, että sijainnin kätevyys ja säättämisen vähäisyys tekevät kampuksesta paremman vaihtoehdon.

Niin sanotut maisterivaiheen kurssit vastaavat vaatimustasoltaan pitkälti Suomen kandidivaiheen kurseja, jopa peruskurseja, koska Intiassa tapana on, että kandiditutkinto on suoritettu toiselta alalta, jolloin maisteriopinnot ikään kuin alkavat nollassa. Opetuksen laatua pitäisin hyvänä, mutta ongelma on toisinaan saada selvää luennoitsijoiden paksusta aksentista. Tämän ongelman voi osittain välttää tutustumalla ensimmäisellä viikolla useaan professoriin ja valitsemalla kurssitarjottimen ymmärrettävyyden mukaan. Kursseihin kuuluu ryhmätyö ja tunneilla on läsnäolopakko, mutta kohtuullista vastuun välttelyä molemmissa katsotaan läpisormien erityisesti vaihto-opiskelijoilta. Monilla kurseilla vaaditaan itsenäistä tutustumista käsiteltäviin caseihin ennen luentoja. Kampuksen/koulun nettiyhteys on heikohko asunnoissa, mutta muualla hyvä. Tietokoneiluokka on huono, mutta kirjastosta löytyy muutamia uudempia hyvin toimivia tietokoneita. Opiskelukieli on englantia ja opiskelijat myös keskustelevat keskenään paljon englanniksi. Kampuksella puhutaan hyvää englantia, mutta aksentti vaikeuttaa välillä ymmärrystä.

Kampuksella ruoka on halpaa (n.1,5e/vrk) ja muuallakin paikallinen ruoka on halpaa. Ylipäättään elinkustannukset ja kurssimaksut ovat varsin pieniä, mutta toki jatkuvasti ulkona ja varsinkin länsimaisesti syömällä kuluja tulee. Kampukselta löytyy koripallo- ja futiskentät, sekä pelaajia molempiin, keskinkertainen tennis- ja sulkapallokenttä sekä huono sali.

Delhi sijaitsee maantieteellisesti ja tieverkollisesti hyvässä paikassa matkustelun kannalta. Kiinnostavia kohteita riittää. Julkisen liikenteen, erityisesti junien, lippujen ostaminen ja varaaminen on valitettavan hankalaa. Itse ostin yleensä junalipun matkustuspäivänä asemalta. Junat, varsinkin tammikuussa, ovat sumun takia paljon myöhässä.

Vaihto-opiskelun ammatillisesta hyödyllisyydestä tai tehokkuudesta en tiedä, mutta itselleni suurin anti oli se mitä sai opiskelun ohessa. Jos oppia tarttuu saman verran kuin Suomessa, mutta oheen saa hienoja ja eksoottisia kokemuksia, mielestäni vaihto on kannattanut. Mielestäni matkustaminen Intian sisällä ja halu tutustua hyvin erilaiseen kulttuuriin tulisi olla tärkeää, jos tahtoo valita Intian vaihtokohteeksi.

(Minua saa lähestyä kysymyksillä haluamaansa kanavaa, esimerkiksi Facebookissa.)

National Law School of India University, Bangalore, 03.07.2016 – 30.07.2016

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 03.07.2016 – 30.07.2016

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: National Law School of India University

Miksi?

Hakeuduin NCI:n kesäkurssille (Nordic Center in India, Legal Landscape of Rights in India) kartuttaakseni kansainvälistä kokemusta, Etelä-Aasian tuntemusta sekä tietoa ihmisoikeuksista, joissa aiempien kesäkurssien painopiste oli (en ollut tajunnut, että kurssin otsikko oli hieman muuttunut). Kesäkurssi sopi minulle, sillä en voinut käyttää vaihtoon kokonaista tai kahta lukukautta. Kynnys lähteä madaltui, kun tarjolla oli selkeä kurssikokonaisuus, sekä ylläpito. Toisaalta lyhyessä, lähes sisäoppilaitosmaisessa ympäristössä aika kului lähinnä muiden pohjoismaalaisten kurssilaisten seurassa, eikä kulttuurista oppimista tapahtunut samalla tavoin kuin avoimissa ympäristöissä ja sekaryhmissä. Mikäli siis haluaisi immersioitua kulttuuriin, kannattaisi valita pidempi vaihto jossain muualla.

Kuinka

Hakuprosessi oli ohjeistettu hyvin TaY:n nettisivuilla, ja Tampereen yliopiston puolesta kaikki sujui hyvin. Sain vaihtotoimistolta nopean vastauksen kysymyksiini ennen hakua. Hyväksymiskirjeen jälkeen aikaa jäi hyvin viisumin ja kaiken hankkimiseen. Myös NCI:n koordinaattori oli aktiivisesti yhteydessä alusta asti viisumikirjeen ja muiden paperiasioiden hoitamiseksi. Opiskelijan vastuulla oli hoitaa lennot ja muut käytännön järjestelyt itselleen, sekä tietysti vastata NCI:n koordinaattorin sähköposteihin. Bangaloren lentokentällä kullekin opiskelijalle oli etukäteen buukattu taksi. NCI:n koordinaattori hoiti tehtävänsä erinomaisesti.

Kurssi

Kurssi oli strukturoitu ja aikataulutettu lukujärjestyksen mukaan. Tämän etu oli se, etten joutunut kohtaamaan tyypillistä vaihto-opiskelijan ongelmaa sopivien kurssien puutteesta tai opetuskokonaisuuden hajanaisuudesta. Meillä oli ekskursioita erilaisten järjestöjen luo, ja slummiin, mikä oli tärkeää teorian ja käytännön välisen raon kuromiseksi. Päivien pituutta ei voinut aina ennustaa. Ekskursiopäivinä olimme takaisin klo 17.30-21 välillä, jolloin kurssiesseen kirjoittamiselle ei jäänyt aikaa. Itse olin erehdyksissä tehnyt esseen jo ennen kurssia, joten aikaa jäi lepäämiseen muiden viettäessä iltoja kirjastolla. Toiset luennot olivat antoisampia kuin toiset, toiset luennot suorastaan kulmia kohottavia, mutta muuten luentojen laatu oli hyvä. Toiveitamme luentojen aiheista kuunneltiin - kastijärjestelmästä olisi ollut kuitenkin hienoa kuulla jo kurssin alussa. Interaktiivisuuttamme arvostettiin, sekä tietoa Pohjoismaiden ja EU:n lainsäädännöstä ja haasteista. Opiskelijoilta kerättiin palautetta joka viikko - toivottavasti palautteen hedelmät näkyvät ensi kurssilla.

Majoitus ja ylläpito

Majoitus kahden hengen huoneessa sujui hyvin. Päivien pituudesta huolimatta meitä kohdeltiin silkkihansikkain NLSIU:n henkilökunnan puolesta. Muutama opiskelija sairastui vatsatautiin. Terveystenhoitaja ei ottanut heitä täysin tosissaan, mutta onneksi kyse ei ollut mistään vakavammasta.

Alkuvaikutelma huoneesta oli kolkko ja peti kova, mutta ajan kuluessa tajusin kuinka mukavasti asiat olivat ilmastoinnin viilentäessä huonetta. Oli mukavaa, että kampuksella oli kuntosali. Turvallisuudestamme huolehdettiin ohjeistuksin - lisäksi alue on vartioitu.

Järjestimme myös omia viikonloppumatkoja. Henkilökunta ystävällisesti auttoi näissä järjestelyissä.

Ongelmat

Suurin haaste liittyi kurssimaksuun, joka osoittautui todella hankalaksi kohdallani. Kurssi piti olla maksettu ennen kurssin alkua, eikä kampuksella käy (ulkomainen) kortti. Tein valuuttasiirron verkkopankissa saamieni ohjeiden mukaan. Myöhemmin kävin ilmi, että maksu ei ollut saapunut. Monen yhteydenoton kautta selvisi, että kaikki tiedot

olivat oikein, maksu oli lähtenyt Nordeasta Intian keskuspankkiin, mutta sieltä oltiin ilmoitettu, ettei ko. pankkitiliä olemassa ja siten maksu oli palautettu. Maksu palautettiin tililleni - mutta kaikkien pankkikulujen jälkeen, noin 200 euroa. Virhe oli selkeästi ko. pankin, mutta koska maksu oli kulkenut useiden välikäsien kautta, korvausvastuu oli hämähä ja olisin tarvinnut apua tässä. Toisella opiskelijalla oli sama ongelma, ja kuulumme että edellisvuonna oli ollut sama ongelma. Opiskelijaa oli kehoitettu yrittämään uudelleen, jolloin hän menetti lisää rahaa (yhteensä 700 euroa). En tiennyt tätä, mutta onneksi en yrittänyt uudelleen. Päädyin nostamaan suuren summan rahaa Suomessa, ja minulle järjestettiin rahanvaihtohenkilö kampukselle. Intian pankkiautomaateissa on pieni nostoraja, sekä ulkomailta tuleville Forex-maksuille myös raja. Kaiken kaikkiaan maksaminen oli todella vaikeaa, emmekä koskaan saaneet rahoja takaisin. Tämän riskin takia en voi suositella kurssia kenellekään, jolla ei ole varaa menettää satoja euroja. Suurimmalla osalla kurssimaksun maksamisessa ei ollut ongelmia, mutta NCI:n ja Tampereen yliopiston olisi pitänyt varoittaa asiasta ennalta. Jatkossa toivottavasti yliopisto siirtää varat suoraan NLSIU:lle kaikkien opiskelijoiden puolesta.

Toinen rajoite oli internet. SIM-korttia on lähes mahdoton saada, ja wi-fi toimi vaihtelevasti yleisissä tiloissa sekä kampusalueen kirjastossa. Kahden hengen huoneissa oli yksi kaapelipistoke - johon esim. tabletti tai mac-tietokone ei mene. Sinänsä ilman nettiä pärjää, mutta opiskelu voi olla hankalaa. Lisäksi saimme whatsappin, sähköpostin ja Facebookin kautta viestejä, joihin piti vastata heti - tämä ei luonnollisesti onnistunut. Muut opiskelijat auttoivat jakamalla netin omilta koneiltaan.

Lopuksi: akateeminen ympäristö on erilainen kuin Suomessa. Taustalukemistot, jota meille annettiin, eivät täyttäneet akateemisia kriteereitä. Meillä kurssiesseen esitelmä kansainvälisen konferenssin pienryhmissä kuului kurssivaatimukseen. Aluksi asia jännitti, mutta jopa kandiopiskelijat esiintyivät. Tästä inklusiivisuudesta huolimatta, akateemisessa hierarkiassa korkeimmalla olevia miehiä ei tule tai kannata yrittää haastaa näin lyhyessä ajassa. Sukupuolittuneessa kulttuurissa navigoinnissa koordinaattorilla oli tärkeä rooli eräänlaisena isosisko- tai äiti-hahmona.

Lopuksi

Vaihtokokemus Intiassa (sitä seurannut omaohjautunut gradu-matka Sri Lankaan) merkitsi minulle niiden minimivaatimusten täyttämistä, joita kansainvälinen työn tehtävien hakeminen vaatii. Kokemus eittämättä auttoi minua saamaan harjoittelupaikan seuraavaksi syksyksi kansalaisjärjestön Aasia-tiimissä. Vaihdon perusteella kehitin temaattista osaamista ja omaksuin lainopillista kieltä sekä sain ensikäden tietoa intialaisten suhteesta Kashmirin konfliktiin, joka arvokasta konfliktitutkimuksen pääaineessa. Oli myös kiinnostavaa verrata Intian järjestöjä suomalaisiin järjestöihin, joissa olen ollut vapaaehtoisena.

Huomioitava ennen lähtöä

- Lyhyeen vaihtoon kuluu yhtä lailla aikaa kuin pidempään vaihtoon lähtiessä, samoin rahaa. Rokotuksiin ja vakuutuksiin saa uppomaan useamman satasen riippuen siitä, mitä rokotuksia on ennalta. Apuraha kattaa kurssimaksun (sis. ylläpito).
- Lentoliput kannattaa hankkia heti (harkitse joustavia lippuja) päätöksen tultua
- Myös rokotusten vasta-aineiden kehittyminen ottaa aikaa
- Tarkista, että olet saanut NCI:lta tarvittavat todistukset

University of Hyderabad, Hyderabad,

03.07.2016 – 30.07.2016

Maa: Intia

Kaupunki: Hyderabad

Vaihtoaika: 03.07.2016 – 30.07.2016

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: University of Hyderabad

Osallistuin neljä viikkoa kestäväälle kesäkurssille Hyderabadin yliopistossa Intiassa. Ennen kurssia sain tarkat ohjeet sähköpostitse kurssimaksuista ja muista etukäteisjärjestelyistä ja ne sujuivatkin melko ongelmitta. Kurssille osallistuville luotiin myös yhteinen fb-ryhmä, jonka kautta suunnittelin matkan kulkua muiden kanssa. Jäinkin reissaamaan kurssin jälkeen kahden muun oppilaan kanssa ja sain pistää oppimani asiat käytäntöön.

Yliopisto oli järjestänyt kuskien hakemaan oppilaat lentokentältä. Itse vietin muutaman päivän Delhissä ja saavuin kampukselle vasta päivää ennen kurssin alkua. Oli helppoa saapua järjestetyllä kyydillä kampukselle suoraan illalliselle ja tutustua samalla muihin oppilaisiin. Seuraavana päivänä saimme ohjeet kurssia varten ja aloitimme työskentelyn. Välillä ohjeet liittyen aikatauluihin tai muihin järjestelyihin olivat hieman sekavia ja moni asia piti varmistaa useaan kertaan. Meitä oli kuitenkin aina joku auttamassa ja kaikki asiat selvitettiin yhdessä.

Kurssimaksuun sisältyi asuntola ja siellä ruokailu kurssin ajan. Asuntola oli hyvin siisti, jatkuvat sähkökatkokset ja hidas netti olivat ehkä suurimmat ongelmat. Ruoka oli kuitenkin erittäin hyvää ja ilmaista juomavettä oli aina tarjolla.

Itse kurssi oli mielestäni hyvin intensiivinen. Usein meillä oli kaksi kahden ja puolen tunnin luentoa ja illalla vielä field trip tai muuta ohjelmaa. Lisäksi kurssin aikana piti kirjoittaa kirja-arvostelu, field report ja pieni tutkimus omavalintaisesta aiheesta. Lisäksi meidän tuli pitää yksi esitelmä ja kymmeneen opintopisteeseen tuli suorittaa loppukoe. Vain yksi viikonloppu oli kokonaan vapaa mikä oli hieman harmi, sillä matkailu Hyderabadin ulkopuolelle oli käytännössä mahdotonta. Opetuksen taso oli kuitenkin todella hyvä ja aiheet olivat vaihtelevia. Lisäksi tehtävät eivät olleet liian haastavia ja niihinkin sai valita itseään kiinnostavan aiheen.

Kampusalue oli valtava ja sieltä lähteminen vaati aikaa. Kaupungissa riitti kuitenkin tekemistä ja monena iltana lähdimmekin pienemmän ryhmän kanssa esimerkiksi ostoksille tai illalliselle. Myös kampusalueella oli tekemistä. Halukkaille tarjottiin joogaa ja hindin kielen opetusta, itse suosittelen molempia. Meille oli myös järjestetty kulttuuri-iltoja, joissa näimme muun muassa paikallista perinteistä tanssia ja viulunsoittoa.

Suosittelen kurssia kaikille Intiasta kiinnostuneille. Kuten saimme monesti kuulla, maa on hyvin monimuotoinen ja mielenkiintoista nähtävää ja opittavaa riittäisikin paljon pidemmäksi aikaa. Opiskelu oli todella antoisaa ja meistä pidettiin kampuksella hyvää huolta. Kannatta kuitenkin varautua siihen, että kurssi on melko työläs. Niinpä suosittelen varaamaan aikaa matkaamiseen esimerkiksi kurssin jälkeen.

Institute for Social and Economic Change, Bangalore, 26.06.2016 – 23.07.2016

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 26.06.2016 – 23.07.2016

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: Institute for Social and Economic Change

Innostuin Nordic Centre in India -kesäkurseista jo ensimmäisenä opiskeluvuoteni kuullessani kursseille osallistuneilta opiskelijakavereiltani positiivista palautetta kokemuksistaan Intiassa. Tutustuinkin hyvissä ajoin NCI:n nettisivuihin, jotka tarjosivat kattavasti informaatiota kesäkurssien sisällöstä sekä tavoitteista. Huomasin Approaching the Environment in India: Issues and Methods in the Study of the Nature-Economy-Society Interface -kurssin vastaavan erittäin hyvin omaa opintosuuntaustani ja mielenkiinnon kohteitani. Kyseiselle kurssille saa kuitenkin hakea vasta ensimmäisen opintovuoden jälkeen, joten hain kurssille toisen opintovuoteni aikana.

Kurssille hakeminen ei tuottanut minulle minkäänlaisia ongelmia: hakuprosessi oli yksinkertainen ja sain tarvittaessa apua NCI:n kesä- ja talvikurssien yhdyshenkilöltä Laura Lalulta. Tieto kulki hyvin myös NCI:n puolelta ja ohjelmakoordinaattori Christabel Royan otti minuun ja muihin kurssilaisiin vaihtoon hyväksymisen jälkeen pikaisesti yhteyttä. Saimme muun muassa ohjeistusta kurssin maksamisesta, asumis- ja saapumisjärjestelyistä, naisten turvallisuudesta Intiassa ja kurssin suoritusvaatimuksista. Hakuprosessi sujuikin muuten ongelmitta, mutta kurssin maksaminen tuotti minulle hankaluuksia. NCI:n lähettämän informaatiokirjeen mukaan maksun olisi mahdollista helposti suorittaa myös paikan päällä kurssin ensimmäisinä päivinä. Tämä lopulta osoittautui kuitenkin hyvin vaikeaksi, sillä käteistä oli mahdollista nostaa automaattista vain pienempiä summia kerrallaan. Samalla pankkini veloitti tililtäni aina mukavan summan rahaa jokaista nostoa kohden, joten menetin koko prosessissa useita kymmeniä euroja. Suosittelenkin erittäin vahvasti maksamaan kurssimaksun etukäteen Suomessa! Toinen seikka, joka aiheutti minulle hiukan päänvaivaa, oli viisumin hankinta. Jokaista kurssilaista kehoitettiin etukäteen hankkimaan opiskelijaviisumi turistiviisumin sijaan ja saimmekin viisumin hankkimista varten rutkasti materiaalia ja ohjeistusta. Tarkoituksenani oli kuitenkin matkustaa kurssin jälkeen Intiassa noin kuuden viikon ajan kihlattuni kanssa, joten minua mietitytti, kumpaa viisumia minun olisi syytä hakea. Päädyinkin lopulta ottamaan turistiviisumin eikä asiasta koitunut minulle minkäänlaisia hankaluuksia (ja säästin rahaa, sillä opiskelijaviisumi on jonkin verran kalliimpi).

Bangaloren kaupunkiin ja kampusalueelle saapuminen oli hyvin helppoa. Yliopisto oli järjestänyt kyydin lentokentältä ja viihtyisä huoneeni odotti minua heti valmiina. Jokaiselle kurssilaiselle oli varattu oma yksityinen huone, johon oli mahdollista majoittua jo kaksi päivää ennen kurssin alkamista. Lentoni laskeutui perille perjantai-iltana ja kurssi alkoi virallisesti vasta sunnuntaina, joten kyseinen järjestely säästi minut hotelliyöpymiseltä. Majoitus oli kampusalueella, lähellä luentotiloja ja kirjastoa. Huoneessa oli ilmastointi ja televisio ja siivoajat kävivät siivoamassa huonetta useita kertoja viikossa. Tähän väliin pieni vinkki: suosittelen lämpimästi ottamaan mukaan jonkinlaisen pienen matkakaiuttimen, jos repussa on vain tilaa. Nappasin itse kotoa mukaani kämmenen kokoisen kaiuttimen, josta tulikin koko kurssin olennaisimpia ja suosituimpia elementtejä yhteisissä illanistujaisissa. Samalla oma huoneeni muuttui paljon viihtyisämmäksi, kun iltaisin pistin soimaan

suosikkikappaleitani. Kampusalueen sijainti oli kätevä, sillä lähellä oli mukava määrä kauppoja ja maailman paras lassi- ja smoothiekoju ja riksalla pääsi helposti sekä halvalla hinnalla sujauttamaan metroasemalle (muistakaa opetella tinkimisen tiukka taito).

Opiskelu ei ollut liian intensiivistä, mutta töitä sai tehdä varsinkin viimeisillä viikoilla välillä oikein olan takaa. Tehtävien kanssa olisikin tärkeää olla hyvissä ajoin liikenteessä, mutta stressaamiseen ei ole syytä sortua. Tärkeintä on nauttia koko kokemuksesta - opiskeluaskareista ehtii ahdistua Suomen pimeinä syysiltoina. Luentoja oli joka arkipäivä vähintään yksi kappale ja ne kestivät noin pari tuntia. Välillä luonnollisesti oli chai- ja keksitaukoja. Luennoitsijoina toimivat instituutin henkilökunnan jäsenet, vierailevat professorit tai kurssin teeman parissa jollain tavalla työskentelevät henkilöt. Luentojen laatu oli yhtä tapausta lukuun ottamatta erittäin hyvä. Viimeinen kurssiviikko oltiin tosin pyhitetty esseiden ja muiden tehtävien tekemiseen sekä esitelmien pitämiseen eikä luentoja pidetty. Kurssi oli mahdollista suorittaa 7,5 tai 10 opintopisteen laajuusena, joista tein itse jälkimmäisen. Tehtäväni oli kirjoittaa kaksi keskipitkää esseetä ja yksi pieni essee sekä pitää esitelmä yksin ja yhdessä parin kanssa. Työmäärää ei ollut mielestäni ollenkaan liikaa, kun työskenteli päivittäin säntillisesti.

Kurssin aikana teimme useita hyvin mielenkiintoisia kenttätutkimusmatkoja, joista henkilökohtainen suosikkini oli matka Biligiriranga-vuoristojen luonnonsuojelualueelle tiikerien ja elefanttien keskuuteen. Tutustuimme luonnonsuojelualueella elävän Soliga-heimon elinolosuhteisiin ja oikeuksiin ja saimme jopa haastatella metsän laitamilla asuvia heimojäseniä. Ympäristökurssi onkin kenttätutkimusmatkojen suhteen ainutlaatuinen verrattuna muihin NCI-kesäkursseihin. Kurssilaisia on vähemmän kuin muilla kursseilla (noin 10 henkilöä), minkä vuoksi instituutin ulkopuolelle poistutaan aktiivisesti. Kenttämatojen lisäksi kävimme myös viettämässä aikaa lähikaupungissa Mysoressa, mikä oli mukavaa vaihtelua ruuhkaiseen ja jättimäiseen Bangaloreen. Vapaa-aikana seikkailimme porukalla Bangaloren kaupungissa sekä instituutin lähialueilla, istuimme iltaa tai pelasimme pelejä. Nettiyhteydet olivat nopeat, joten jokaisen oli helppo pitää yhteyttä kotipuoleen.

Palasin Tampereelle syyskuun alussa reppureissausturneen jälkeen ja sain kurssista suorittamani opintopisteet nopeasti rekisteriin. En valitettavasti saanut hyväksiluettua niitä, mutta se ei mieltäni painanut. Kokemus oli sen verran hieno. Uskon, että vaihtoni on varmasti merkityksellinen tulevaisuuteni ja työelämäni kannalta. Vahvistin vaihtoni kautta muun muassa englannin kielen osaamistani, opin ja ymmärsin uudenlaisesta kulttuurista sekä maasta useita asioita, paransin kykyjäni toimia erilaisessa akateemisessa ympäristössä ja keräsin tärkeää substanssitietoa.

Voin lämpimästi suositella jokaiselle NCI:n kesäkursseille lähtemistä ja Intiaan tutustumista. Kyseessä on nimittäin helpoimpia ja halvimpia keinoja päästä opiskelemaan johonkin todella mielenkiintoiseen ja hämmentävään paikkaan. Intiaan mennessä ja kurssille osallistuessa on kuitenkin hyvä pitää mielessä muutama seikka. Ensinnäkin maassa, jossa asuu yli miljardi ihmistä, on useissa paikoissa ahdasta ja kaoottista. Sen vuoksi ei ole ihmeäkään, että luennoitsija myöhästyy 10 miljoonan asukkaan suurkaupungin ruuhkien vuoksi ja hänen tilalleen sovelletaan uusi luennonpitäjä puolen tunnin varoituksella. Toiseksi Intiassa monet asiat eivät etene yhtä systemaattisesti, selkeästi ja kiveen hakatusti kuin Suomessa tai muissa Pohjoismaissa. Jos kurssin aikatauluihin tulee kesken kurssin muutoksia, niin asia kannattaa hyväksyä kuin lempeä ja leppoinen kadulla kävelevä intialainen lehmä konsanaan. Ei syytä stressiin tai huoleen. Kolmanneksi Intian yhteiskunnan eri osissa vallitseva hierarkia näkyy myös luentuhuoneen sisällä ja kampusalueella. Aluksi voi olla hämmentävää katsella, kuinka professorit kunnioittavasti laittavat käsiään yhteen ja kumartelevat heitä kokeneempien tahojen edessä. Hämmennys kuitenkin laantuu nopeasti ja maan tapakulttuuriin oppii sopeutumaan helposti. Jos intoa riittää, on myös syytä matkustella ennen kurssia tai sen jälkeen. Kokemus tulee olemaan järisyttävä, kasvattava, palkitseva ja kaikin puolin ihmeellinen. Shanti, shanti, onnea matkaan ja rokotteet kuntoon!

Salla Uusitalo

National Law School of India University, Bangalore, 26.06.2016 – 23.07.2016

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 26.06.2016 – 23.07.2016

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: National Law School of India University

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Mitään erityisiä ongelmia tai suurta työmäärää ei liittynyt hakuprosessiin. Otin erillisen matkavakuutuksen, joka kannattaa jokaisella Intiaan matkaavalla ehdottomasti olla. Joka ikinen matkustaja sairastuu jossain vaiheessa matkaa, koska Intian bakteerikanta on erilainen ja hygieniasta huolehtiminen vaihtelevan tasoista. Yliopiston tilat olivat siistejä, kaupungin kadut täynnä saastaa ja julkiset vessat olivat yleisesti ottaen luokiteltava laittomiksi biologisiksi aseiksi Geneven sopimuksen mukaan. Tilastojen mukaan Intia on maailman likaisin maa ja Suomi puhtain, joten massiiviseen kontrastiin kannattaa varautua.

Intian suurlähetystö Helsingissä toimii hitaasti ja dokumentit kannattaa hankkia hyvissä ajoin. Perään soittaminen on myös hyvä idea! Varsinaisia oikeita ongelmia ei esiintynyt.

En osallistunut minkäänlaisille kielikursseille, mutta opiskelin englannin maisteriksi jolloin en kielikursseja Intiaa varten tarvinnutkaan. Kielikursseja on kyllä saatavilla, jos ne kokee tarpeellisiksi.

Kohdemaahan saapuminen

Meidän vaihto-opiskelijoiden ryhmälle - joka koostui 10 opiskelijasta - oli jatkuvasti saatavilla taitava, ystävällinen ja ahkera avustaja. Avustaja auttoi meitä esimerkiksi ruoan, matkustamisen ja opiskelun kanssa. Tietääkseni intensiivikielikursseja ei ollut saatavilla, mutta en niitä myös kaivannutkaan.

Asuminen

Asunto oli välittömästi valmiina käyttöön kun saavuin paikalle. Kurssiin sisältyi oma huone yliopiston kampukselta, joka oli siisti ja mukava. Jos asunto ei sisälly kurssiin, halvan asunnon löytäminen ei pitäisi olla vaikeaa, koska hintataso on Intiassa todella alhainen.

Opiskelu

Opiskelimme Intian ympäristön suojelua koskevia aiheita, jotka vaihtelivat laidasta laitaan. Aiheina oli mm. ympäristöystävällisten rakennusten rakentaminen, uhanalaisten eliöiden suojelu, ongelmat liikaväestön kanssa ja monet muut asiat. Opetuksen taso oli hyvin vaihtelevaa - suuri osa luennoista olivat hyviä, jotkin erinomaisia ja muutama myös huonoja. Opetusmenetelmät koostuivat yksinomaan luennoista, ja kaikki suorittivat kurssin kirjoittamalla esseen (jotkut kirjoittivat kaksi ja saivat enemmän opintopisteitä). Tietotekniikka oli odotetusti Suomen tasoon nähden kehnoa. Wi-fi toimi vaihtelevasti, mutta yliopiston tietokoneluokassa oli melkein jatkuvasti hyvä yhteys saatavilla. Lievästä yllätyksestä intialainen sensuuri lukitsi monta nettisivua valikoimasta pois, esimerkiksi videopeli-arvosteluja ei ollut mahdollisuutta lukea. Kielitaitoni oli ehdottomasti riittävä koko kurssin ajaksi, eikä kukaan muukaan kokenut vieraalla kielellä opiskelua vaikeaksi.

Muuta mainitsemisen arvoista

Vapaa-ajalla luin kirjoja ja piirsin. Olin matkan aluksi kiinnostunut menemään kuntosalille, mutta yllätyksenä se olisi maksanut yhtä paljon kuin Suomessa. Yliopistolla oli jalkapallokenttä, jota emme käyttäneet koskaan; ilmeisesti kuumuus vei suurimmalta osalta meistä halun liikkumiseen. Vapaa-ajalla ei aina huvittanut lähteä kampukselta pois, sillä huonot liikenneyhteydet ja asukastiheys teki kaupungilla kulkemisesta vaikeaa ja kuluttavaa (esimerkiksi matka keskustaan saattoi pahimmillaan kestää 2 tuntia vaikka kyse oli kymmenen kilometrin matkasta). Ruoka oli todella hyvää, joskin täytyy tunnustaa että intialainen keittiö on suosikkini maailman kaikista keittiöistä. Eläminen Intiassa oli rahallisesti todella kevyttä, sillä asumiskustannukset sisältyivät kurssin hintaan ja ruoka oli sekä hyvää että halpaa ja täyttävää. Kävin usein kampuksen lähellä olevassa mehubaarissa, jossa tuore puristettu täysmehu maksoi 20 senttiä lasilta!

Paluu Tampereelle

En saanut riittävän ajoissa opintopisteitä kurssista, jolloin en voinut sisällyttää kurssia maisterin tutkintooni. Halusin valmistua ja aloittaa töiden hakemisen, joten en tiedä, miten ulkomaanopintojen hyväksilukeminen olisi loppujen lopuksi onnistunut. Kokemus oli avartava ja positiivinen. Aion sisällyttää ulkomailla vietetyn ajan CV:hen vaikka siitä ei olekaan todistusta tutkintotodistuksessani.

Kritiikkiä ja/tai kiitoksia vaihtovuodesta?

Kannattaa varautua siihen, että jonain kauniina päivänä massiivinen ripuli ja oksennustauti iskee. Nyt on tiputuskin koettu! Matkailu avartaa.

Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, 13.06.2016 – 30.10.2016

Maa: Intia

Kaupunki: Mumbai

Vaihtoaika: 13.06.2016 – 30.10.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tata Institute of Social Sciences

Haku vaihtoon oli jo yli vuosi ennen vaihtoon lähtöä, joten ajatukseen vaihtoon lähtemisestä ehti orientoitua hyvin. Tampereen yliopiston kanssa asioiden hoitaminen sujui, mutta Intiasta sai odottaa vastauksia sähköposteihin viikkokausia. Koska lopullisen hyväksymiskirjeen saamisessa kesti pitkään, en voinut hakea viisumia tai ostaa lentoja kovin hyvissä ajoin. Lopulta kaikki sujui kuitenkin hyvin: sain viisumiasiat hoidettua ongelmitta, löysin kohtuuhintaisen lentolipun ja sain matkavakuutusasiat kuntoon. Suosittelen Intiaan lähteville matkavakuutusta, joka kattaa kaikki mahdolliset sairaskulut ja tapaturmat (mukaan lukien sairaslennon Suomeen tarvittaessa) sekä matkatavaravahingot.

Tata-instituutissa ei ollut tarjolla varsinaista tuutoritoimintaa. Ainoastaan ensimmäinen viikko oli orientaatioviikko, jonka aikana hoidimme käytännön asioita yhdessä IRO:n (International Relations Office) kanssa. Viikon aikana kävimme yhdessä muiden kansainvälisten opiskelijoiden kanssa rekisteröitymässä FRRRO:ssa (Foreign Regional Registration Office), ostamassa passikuvia sekä paikalliset puhelinliittymät ja teimme kaksi sightseeing-kierrosta Mumbaissa yliopiston autolla.

Kursseista oli hankalaa saada tietoa: ennen lähtöäni olin tutustunut kurssitarjontaan yliopiston verkkosivuilla, mutta sivuja ei ollut päivitetty aikoihin. Lopulta en päässyt yhdellekään kurssille, jolle olisin halunnut. Valitsemani kurssit olivat toisen vuoden maisteriopiskelijoille tarkoitettuja kursseja, ja opettajat olivat sitä mieltä, että minun pitäisi ottaa vain ensimmäisen vuoden kursseja. Tämä iso pettymys, sillä ensimmäisen lukukauden kurssit vastasivat mielestäni sisällöltään pitkälti sosiaalityön perusopintoja muutoin, mutta toki mukana oli intialainen näkökulma. Kaikkiaan tiedonkulku on huonoa sekä IRO:n kanssa että kurssiasioiden hoitamisessa. Epävirallinen tiedonkulku on tehokkaampaa, joskaan ei aina täysin luotettavaa. Kannattaa mahdollisimman pian saapumisen jälkeen pyytää liittymistä kaikkiin mahdollisiin opiskelijoiden WhatsApp-ryhmiin, joista löytyy helpoiten tieto esimerkiksi siitä, missä luentosalissa luento pidetään. Muutoin ainakin sosiaalityön yksikössä tiedotus hoidettiin lähinnä vanhalla kampuksella sijaitsevan ilmoitustaulun avulla. Minua ei useista kyselyistä huolimatta liitetty sosiaalityön opiskelijoiden sähköpostilistalle koko vaihtoaikana, joten WhatsApp-ryhmät olivat ehdottoman tärkeitä.

Opiskelukieli Tata-instituutissa on englanti, mutta monet luennoitsijat helposti vaihtavat välillä hindiin huomaamattaankin. Yliopistossa on tarjolla ilmainen hindin kielen kurssi, joka alkaa lukuvuoden alussa kesäkuussa. Itse olin ajatellut osallistua kurssille, mutta jätin sen kesken hyvin pian. Kurssi järjestettiin ilta-aikaan, enkä enää muiden luentojen jälkeen jaksanut osallistua kurssille. Koin myös, että niin lyhyen Intiassa oleskelun aikana minun ei kannattanut käyttää kovin paljoa energiaa hindin opiskeluun, kun erilaisiin englannin aksentteihinkin oli totuttelemista. Ainoastaan kenttätyössä hindin tai marathin kielen laajemmasta osaamisesta olisi ollut erityistä hyötyä, mutta en olisi ehtinyt oppia kumpaakaan tarpeeksi näin lyhyessä ajassa. Opin hindiä intialaisilta ystäväiltäni riittävästi riksakuskien ja kauppiaiden kanssa asioimiseen. Heikommallakin englannin osaamisella pärjää, ja verrattuna monista muista maista tuleviin vaihto-opiskelijoihin suomalaiset ovat liiankin kriittisiä omaa kielitaitoaan arvioidessaan.

Asuin vaihtoni ajan yliopiston kampuksella neljän hengen IRO flat -asunnossa, jossa oli kaksi huonetta, oma kylpyhuone, keittiö ja wifi-yhteys. IRO flat -asunnot on myös varustettu ilmastoinnilla sekä omalla pyykkikoneella, mitä edullisemmissa hostellihuoneissa ei ole. Vuokraa maksoin noin 200 euroa kuukaudessa. Mumbain ilmasto on kuuma ja kostea, joten suosittelen ilmastoitua huonetta. Ilmatoon tottuminen ottaa oman aikansa. Kampuksen sääntöihin kuuluu, että miehet ja naiset eivät saa vierailta toistensa huoneissa, mutta vartijoita ei tuntunut kovin paljoa kiinnostavan, mitä kv-opiskelijoiden asunnoissa tapahtui. Asunotilanne Mumbaissa on todella hankala, vuokrat korkeat ja asunnon löytäminen lyhyeksi ajaksi (alle vuodeksi) on lähestulkoon mahdotonta. Jos kuitenkin ehdottomasti haluaa asua kampuksen ulkopuolella, on tärkeää muistaa, että Mumbaissa välimatkat ovat pitkiä ja aina on ruuhka-aika, joten asuntoa ei ole järkevää hankkia kaukaa kampukselta. Vaihtoajalle osuu myös monsuuni, joka rajoittaa kulkemista välillä pahastikin.

Kampusalue on pieni, vihreä ja kaunis. Mumbain kaaoksen ja melun keskellä kampuksen hiljaisuus tuntui ihmeelliseltä ja pelkästään positiiviselta. Kampuksia on kaksi (uusi ja vanha), mutta ne sijaitsevat vain muutaman minuutin kävelymatkan päässä toisistaan. Vanhalla kampuksella on opiskelijoiden käytettävissä kuntosali ja sulkapallokenttä sekä ilmaisia joogatunteja arki-iltaisina. Sekä vanhalla että uudella kampuksella on pari "hengailupaikkaa", jossa opiskelijat viettävät aikaa iltaisina silloin kun ei sada. Intialaisiin opiskelijoihin tutustuminen on erittäin helppoa, joten yksinäistä vaihto-aikaa ei missään nimessä ole. Erilaisia tapahtumia ja juhlia on myös kampuksella paljon ja niihin osallistumalla saa osviittaa siitä, kuinka paljon intialaiset rakastavat tanssimista.

Suoritin Intiassa sosiaalityön opintoja. Tein kaksi päivää viikossa kenttätyötä Navi Mumbaissa, minne kuljin paikallisjunalla. Aluksi työskentelin Rabalen slummissa ja sitten Nerulin kaupunginosassa lastenkodissa ja adoptiooimistossa. Jokaisesta kenttätyöpäivästä tuli kirjoittaa raportti, ja lisäksi jakson lopussa oli pari isompaa kirjallista tehtävää. Kenttätyön lisäksi minulla oli kolme muuta kurssia: 7 paikallisen opintopisteen laajuinen Foundation Course (FC) sekä kaksi temaattista kurssia, toinen mielenterveydestä ja kansanterveydestä ja toinen

sosiaalityön historiasta ja näkökulmista. FC oli kaikille opiskelijoille pakollinen, massaluentoina järjestettävä ja erilaisiin moduuleihin jaettu kurssi, jonka aihealueina olivat mm. sosiaalitieteiden tutkimusmenetelmät, Intian poliittinen rakenne ja kehittyvien maiden talous. Jokaisesta viidestä moduulista järjestettiin erillinen tentti. Kurssien työmäärä on suuri: samaan kurssiin voi kuulua esimerkiksi laaja ryhmätyö presentaatioineen ja kirjallisine osuiksineen sekä tentti ja viikkotehtäviä. Paikallisilla opiskelijoilla on luentoja arkisin aamuyhdeksästä iltakuuteen, sosiaalityön opiskelijoilla myös lauantaisin yhdeksästä yhteen. Kannattaa miettiä, kuinka paljon kursseja on järkevää ottaa, jotta aikaa jää muuhunkin. Tenttien läpäiseminen hyvinkin arvosanoin on kuitenkin naurettavan helppoa työmäärään nähden, joten vaatimustaso ei ole kovin korkealla. Kurssikirjallisuus jaettiin kaikille sähköisesti, joten sen saatavuudessa ei ollut ongelmia.

Opetus oli massaluentoja lukuun ottamatta melko keskustelevaa, ja intialaiset opiskelijat ovatkin suurimmaksi osaksi aktiivisia keskustelijoita. Monesti luennoitsijat haluavat kuulla kv-opiskelijoiden mielipiteitä myös. Opiskelu on koulumaista verrattuna Suomeen, esimerkiksi jokaisella kurssilla on läsnäolovelvollisuus, ja yliopistolla on paljon tiukkoja sääntöjä. Itselleni ehkä eniten vastenmielisyyttä aiheutti monien opettajien tapa nöyryyttää opiskelijoita, jos he esimerkiksi tulivat luennolle myöhässä tai eivät luennoitsijan mielestä kiinnittäneet tarpeeksi huomiota opetukseen. Säännöillä ja niiden rikkomisesta seuraavilla rangaistuksilla peloteltiin ihan kohtuuttomasti. TISS on erittäin arvostettu yliopisto, mutta monelta osin opetuksen laatu ei vastannut odotuksiani lainkaan. Itselläni karisi vaihdon aikana iso osa siitä innostuksesta, mitä minulla oli ollut Suomessa opintoja suunnitellessani. Suosittelen olemaan ottamatta minkäänlaisia paineita opinnoista Intiassa. Kursseja on käytännössä mahdotonta olla pääsemättä läpi, joten kannattaa keskittyä nauttimaan Intiasta, lämmöstä ja hyvästä ruoasta ja tutustumaan Mumbaihin sekä uusiin ihmisiin.

Vatsavaivat kuuluvat asiaan, mutta etenkin monsuuniaikana pieneltäkin tuntuva sairastelu tulee ottaa tosissaan ja käydä tapaamassa kampuslääkäriä, joka herkästi myös ohjaa läheiseen Joy Hospital -sairaalaan tutkimuksiin. Omana vaihtoaikanani dengue-kuumetta oli epidemiaksi asti kampuksella, ja samaan aikaan myös malariaa esiintyi Mumbaissa paljon vaikka muutoin Mumbai ei kuulu riskialueeseen. Itse päädyin Joy Hospitalin vakioasiakkaaksi hyttysten levittämän virustaudin aiheuttaminen vakavien ja sitkeiden oireiden vuoksi. Jatkuvan kosteuden vuoksi myös home on iso ongelma kaikkialla kampuksella (vaikka paikalliset eivät tunnu pitävän sitä ongelmana), joten allergioista tai hengitystieongelmista kärsivien tulee pitää tämä mielessä, jos aikoo vaihtoon hakea.

Yliopiston ruokalassa tarjotaan todella halpaa ja yksinkertaista kasvisruokaa. Itse pidin kampusravintoloiden tarjonnasta paljon, mutta parissa kuukaudessa siihen alkaa kyllästyä. Ruokana on aina riisiä, linssikeittoa ja chapati-leipää, vain riisin kanssa tarjottava kastike vaihtuu. Hyviä ja edullisia ravintoloita kuitenkin löytyy sekä kävely- että riksamatkan päässä yliopistolta ja IRO flat -asunnoissa on kokkausmahdollisuus. Monia iltoja vietimmekin yhdessä intialaisten sekä muiden kv-opiskelijoiden kanssa kokkaillen.

Vaihdon aikana ei välttämättä ehdi juurikaan matkustella, mutta kannattaa varata matkusteluaikaa vaihdon jälkeen. Intiassa matkustaminen on hidasta, usein hermoja koettelevaa mutta myös hyvin opettavaista ja antoisaa. Itse kävin pikaisesti Goalla ja vietin pidemmän aikaa Pohjois-Intiassa.

Opinnot on helppo saada sisällytettyä tutkintoon, mutta ainakin syventävien kurssien korvaaminen ulkomailla suoritetuilla opinnoilla on harvinaista. Korvattavuusasioiden sekä Tata Instituutin kurssien tason takia Intian-vaihto olisi mielestäni järkevintä suorittaa mahdollisimman varhaisessa vaiheessa opintoja. Parasta vaihdossa oli intialaiseen kulttuuriin tutustuminen sekä uudet ystävät. On kuitenkin myönnettävä, että TISS oli yliopistona suuri pettymys sekä opetuksen tason että opiskelijoiden kohtelun takia. Mumbaihin lähtijöiden tulee varautua opettelemaan kärsivällisyyttä enemmän kuin koskaan, sekä totutella ajatukseen, että luultavasti mikään ei tule menemään ihan niin kuin olisi odotettavissa - niin hyvässä kuin pahassa.

(Minulle saa laittaa sähköpostia, mikäli herää kysymyksiä vaihdon tai Intiassa matkustamisen suhteen.)

Riitu Nykänen

Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, 01.06.2016 – 10.11.2016

Maa: Intia

Kaupunki: Mumbai

Vaihtoaika: 01.06.2016 – 10.11.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Tata Institute of Social Sciences

I - Ennen vaihtoa

Haku kohdeyliopistoon ei ollut lainkaan vaikeaa ja hakuprosessi oman yliopistoni kanssa oli sujuva. Olisin tosin toivonut, että kohdeyliopistoni internet-sivuilla olisi tarjottu enemmän tietoa kursseista ja opiskelumahdollisuuksista, tarjolla oli vain hieman vaikeasti luettava paikallisille opiskelijoille suunnattu opetusohjelma. Esimerkiksi vaihto-opiskelijoille suunnattu pienimuotoinen infopaketti voisi helpottaa opintojen suunnittelua ennen vaihto-yliopistoon lähtöä. Kuitenkin lopulta sain yliopistolla opiskeltua juuri haluamani kursseja. Kohdeyliopiston vaihtokoordinaattoreiden kanssa kommunikointi sähköpostin välityksellä jätti myös toivomisen varaa. Sähköposteihin vastaaminen kesti useita päiviä ja tietoa saapumiseen liittyvistä käytännön järjestelyistä tuli niukasti. Osaltaan tämä saattoi johtua siitä, että yliopistossa oli käynnissä loma juuri ennen saapumistani.

Hakukohteeni ollessa kehittyvä maa trooppisella ilmastoalueella täytyi terveysseikkoihin kiinnittää erityistä huomiota ennen lähtöä. Pelkästään välttämättömiä rokotuksia tuli ottaa noin 700 euron arvosta. Rokotteiden lisäksi malarian estolääkitys voi olla tarpeellinen, mutta sen esiintyminen Länsi-Intiassa on tällä hetkellä harvinaista, joten itse lähdin rohkeasti ilman estolääkitystä. Myöhemmin sain kylläkin kuulla huhun, että aiempina vuosina vaihto-opiskelija olisi sairastunut malariaan kampuksella. Totta vai tarua - en tiedä. Rokotusten lisäksi hankin reseptivapaata lääkitystä vatsavaivojen varalle ja aloitin maitohappobakteerien syömisen jo Suomessa. Lääkäriystäväni oli määrännyt minulle myös antibioottikuurin voimakkaan ruokamyrkytyksen varalle. Vatsalääkityksen lisäksi haavojen desinfiointiaineet, sidontatarpeet ja etenkin käsidesi osoittautuivat tarpeelliseksi. Hyvä varustautuminen oli hyödyksi, mutta sain sittemmin vaihto-opiskeluni aikana huomata, että samat lääkkeet saa huomattavasti halvemmalla Intiasta ja paikallisiin apteekkeihin voi luottaa aivan hyvin.

Ennen lähtöä hankin Eurooppalaisen matkavakuutuksen, joka osoittautui halvimmaksi kilpailutuksen jälkeen. Vakuutus kattoi matkatavarat, ylimääräiset matkustuskulut ja terveydenhuoltokustannukset. Kuluja syntyi kaikilta osa-alueilta: myöhästyin kerran lennolta sairastumisen vuoksi, terveydenhuolto tuli kulutettua vastaavien sekä urheiluvamman takia ja tietokoneeni kärehti junan sähköverkon vian takia.

II - Saapuminen Mumbaihin (yksityiskohtainen kertomus)

Saavuini Mumbaiin kansainväliselle lentokentälle keskiyöllä. Opin nopeasti, että ensimmäistä kertaa Intiassa matkaavan ei koskaan kannata saapua intialaiseen suurkaupunkiin yöaikaan. Matkatavara-aulassa minua odotti lentokentän työntekijäksi naamioitunut huijari, joka koitti kantaa matkatavarani taksitolpalle maksua vastaan. En mennyt halpaan. Vaihtoyliopistoni oli ohjeistanut minua ottamaan pre-paid taxin tai yliopiston oman bussikytytyksen, jälkimmäisen hankkimisesta ei kerrottu mitään ja sen ollessa kalliimpi vaihtoehto päädyin pre-

paid taxiin. Pre-paid taxi on myös lentokentän suosittelema vaihtoehto ja etukäteen maksettuja kyytejä tarjoavia koluja löytyykin kentältä useita. Itse menin ensimmäiseen ja maksoin arviolta 15 kilometrin taksikyydistä 1200 rupiaa (~17 euroa). Myöhemmin tajusin tietenkin maksaneeni ylihintaa ja saman kyydin olisi saanut helposti 500 rupialla. Pre-paid taxi -kojut koittavat myös tarjota ilmastoitua autoa noin puolet kalliimmalla. Säästin rahaa ja otin ilmastoimattoman. Autossa oli silti ilmastointi.

Taksihallissa oli järkyttävän kuumuuden lisäksi vastassa noin parikymmentä taksikuskia, jotka olivat odottaneet juuri minua. Hetken seikkailun jälkeen tunnistin oman taksini rekisterinumerosta. Taksikyyti vei minut pian alueelle, jossa hotellini sijaitsi. Opin, että Mumbaissa ei tunneta tarkkoja osoitteita, joten taksikuskini kysyikin neuvoa paikallisilta asunnottomilta, joiden leirejä vaikutti olevan siellä missä vain vähänkin oli tyhjää tilaa. Puolen tunnin etsiskelyn jälkeen hotelli löytyi, mutta 24h vastaanottotiskin henkilökunta oli lähtenyt omille teilleen emmekä saaneet hotellin henkilökuntaa kiinni puhelimellakaan. Ystävällinen taksikuski tarjoutui viemään minut kaverinsa hotelliin lähelle lentokenttää. Tiesin, että nyt apinaa koijataan, ja niin koijattiin. Nukuin yön torakoiden, lutikoiden ja hyttysten kanssa jakamassani huoneessa, Suomessa ennen lähtöä lahjaksi saatu hyttysverkko pelasti minut puremilta. Oven ulkopuolella nukkui kaksi lapsipalvelijaa, jotka ystävällisesti toivat minulle vettä ja pähkinöitä. Aamulla kieltäydyin kohteliaasti aamupalasta ja neuvottelin väsyneenä taksikyydistä hotellin omistajan kanssa. Riksat olivat kuulemma lakossa tai eivät muuten vaan menneet yliopistolleni. En jaksanut väittää vastaan ja maksoin taas ylihintaa taksista.

Tarinan opetus on, että älä saavu Intiaan yöllä ja koita päästä suoraan vaihtoyliopistosi tarjoamaan majoitukseen. Internetistä varattuihin hotelleihin ei voi sataprosenttisesti luottaa ja jos hotelli on täynnä tai suljettu turisti on vapaata riistaa huijareille.

III - Kampuksella ja vapaalla

Paikalle saapuvalla opiskelijalla kaikki vaikuttaa aluksi sekavalta. Kv-toimiston ja oman hostellin löytäminen voi olla vaikeaa, mutta sekavan alun jälkeen asiat alkoivat sujua. Yliopisto oli järjestänyt asiallisesti tutor-toimintaa ja kaupunkikierroksen. Raha-asioiden ja paikallisen puhelinliittymän hankinnassa yliopisto myös auttoi parhaansa mukaan. Yliopisto järjesti vaihto-opiskelijoille suunnitellun hindin kurssin. Intiassa yliopisto-opiskelijat ja kaupunkilaiset puhuvat pääpiirteittäin hyvää englantia, mutta hindistä on hyötyä etenkin maaseudulla ja itseäni se auttoi ainakin ravintolan ruokalistan ymmärtämisessä.

Yliopisto majoittaa vaihto-opiskelijat kampuksella sijaitsevaan asuntoon tai huoneisiin. Huoneet jaetaan enintään kolmen muun opiskelijan kanssa. Huone sisältää sängyn, työpöydän, kaapin sekä jaetut pesutilat. Vuokra on 150 euroa kuukaudessa. Asunto on 50 euroa kalliimpi ja se jaetaan enintään kolmen muun kanssa. Asunnossa on ilmastointi, keittiö ja oma kylpyhuone. 50 euroa on pieni hinta mukavuuksista, mutta yliopisto ei valitettavasti voi tarjota kampukselta asuntoa kaikille vaihto-opiskelijoille. Itse sain asua mukavasti asunnossa kampuksella. Heitä jotka eivät saa asuntoa kampukselta yliopisto auttaa asunnon löytämisessä. Ilman yliopiston apua tehtävä on länsimaalaiselle opiskelijalle miltei mahdoton ja huijatuksi tulemisen riski on suuri. Mumbaissa vuokrat ovat muuhun hintatasoon verrattuna korkeita, mutta mukavaan ja ilmastoituun yhteisasuntoon voi päästä halvimmillaan noin 180 eurolla kuukaudessa. Vuokra-asuntoa etsivän tulee ottaa huomioon, että suurin osa vuokranantajista ei hyväksy vastakkaista sukupuolta edustavien ystävien vierailua asunnolla tai siitä voi joutua sopimaan erikseen. Vuokranantajilla on myös mielivaltaisilta vaikuttavat oikeudet kontrolloida vuokralaisen tekemisiä ja huhujen mukaan joitakin vuokralaisia on valvottu kameroilla. Yliopisto auttaa kyllä yleensä löytämään hyvän vuokranantajan, jonka kanssa välttyy pahimmilta selkkauksilta.

Kampuksella opiskelijoita palvelee 2 kahvilaa ja kaksi lounasravintolaa, jotka tarjoilevat curryä ja riisiä kolme kertaa vuorokaudessa. Ruoka on edullista, ravitsevaa ja todella mausteista. Itseäni se alkoi kyllästyttää parin kuukauden jälkeen. Omassa keittiössä sain valmistettua ruokaa, joka tarjosi vaihtelua kampusruualle. Lähialueen ravintolat myös kuljettavat kampukselle ruokaa hyvin edullisesti, joten vaihtelua on tarjolla.

Kampuksen vapaa-ajanviettomahdollisuudet ovat kelvolliset. Itse käytin aikani pelaamalla sulkapalloa ja käymällä kuntosalilla yliopiston vapaa-ajantiloissa, joissa on myös mahdollista harrastaa pöytätennistä ja soittamista. Sisälajien lisäksi ulkona pelataan koripalloa, johon on hyvät puitteet ja pelaavatpa jotkut jalkapalloakin betonisella koripallokentällä.

Mumbain yöelämä on Intian vilkkainta, vaikka puoli kahdelta aamuyöstä sulkeutuvat baarit tuntuvat länsimaalaisesta oudolta. Kampusalueen lähellä on muutama laadukas baari/ravintola, jossa yliopisto-opiskelijat viihtyvät, mutta varsinainen yöelämän keskus on Etelä-Mumbaissa noin 40 minuutin taksimatkan päässä kampukselta. Virallisesti kampukselle pitäisi palata puolen yön kieppeillä, mutta sääntöä ei noudateta lainkaan. Uudet opiskelijat noudattavat sääntöä ensimmäisten viikkojen ajan, mutta käytännössä yliopistolle voi saapua mihin aikaan tahansa.

Matkusteluunkin on hyvät mahdollisuudet viikonloppuisin ja vapaapäivinä. Itse käytin paljon Intian hyvin toimivia ja edullisia junayhteyksiä matkustamiseen ja matkustelin Goalla, Himalajoilla, Keralassa, Delhissä ja Mumbain lähialueilla. Matkustaminen on hyvin edullista ja hotellien hintataso yleensä alle vuokrahintojen Mumbaissa. Ruokaa ja matkailupalveluita on hyvin tarjolla länsimaalaiselle ja Intialaisten tuttavien kanssa on helppo lähteä myös matkustamaan vähemmän turisteja nähneille seuduille.

IV - Opiskelu

Opiskelin vaihtoyliopistossani 5 kuukauden ajan maisteriohjelmassa Globalization and Labor. Sisältö oli käytännössä työvoimapolitiittisia kysymyksiä kehitysmaiden ja avoimen maailmantalouden kontekstissa. Intiassa maisteritason opinnot yhteiskuntatieteellisessä tutkinnossa voi aloittaa minkä tahansa kandidatoisen tutkinnon pohjalta. Tästä johtuen maisteritason opetus vastaa kandidivaiheen peruskurssitasoa Suomessa. Kokemukseni perusteella suomalaisen yhteiskuntatieteiden opiskelijan ei todellakaan tarvitse huolehtia oman osaamisen riittävydestä, vaikka lähtisi suorittamaan maisterivaiheen opintoja kandidatoilla. Itselleni opinnot olivat hyödyllisiä ennen kaikkea kehittyvien maiden perspektiivin kannalta ja opin eniten kirjoittamalla esseitä kurssitehtäviksi. Kaikilla kursseilla kirjoitetaan ja edellytetään paljon lukemista. Luento-opetustakin järjestetään paljon, mutta sen taso vaihtelee paljon se voi olla pahimmillaan luokatonta.

Sanoisin, että suurin vaikeus suomalaiselle opiskelijalle voi liittyä englanninkielisen luento-opetuksen seuraamiseen ja esseiden kirjoittamiseen englanniksi. Tämän osalta hyvä lähtötaso helpottaa paljon, mutta paikan päälläkin oppii hyvin. Opintojen hyväksi lukeminen on helppoa, jos valinnaisia opintoja on suorittamatta. Omat opintoni hyväksiluvin maisterivaiheen valinnaisiksi opinnoiksi. Kotiyliopiston pakollisten kurssien korvaaminen ulkomailla suoritetuilla opinnoilla voi sen sijaan olla vaikeampaa.

Kansainvälistymisen kannalta vaihto on aina hyvä asia ja opettaa paljon eri kansallisuuksista tulevien ihmisten kanssa toimeentulosta. Omat keskustelutaitoni paranivat merkittävästi ja samoin parani myös kielellinen ilmaisuni englanniksi. Intia on eri kulttuurien ja uskontojen sulatusuuni ja on erinomainen paikka oppia kulttuureista. Itse kohtasin paljon ihmisiä eri uskonnoista ja sosiaalista lähtökohdista. Tulevaisuuden kannalta se helpottaa varmasti erilaisesta ympäristöstä olevien ihmisten kohtaamista niin työelämässä kuin vapaa-ajallakin.

Joonas Kumpulainen

National Law School of India University, Bangalore, 15.07.2015 – 11.08.2015

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 15.07.2015 – 11.08.2015

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: National Law School of India University

Olen Suvi Koponen, sosiaalityön opiskelija Tampereen yliopistosta. Olin Nordic Centre in Indian (NCI) järjestämällä kesän intensiivikurssilla 15.7.2015–11.8.2015. Kurssi Human Rights in India: An Introduction, järjestettiin National Law School of India Universityssä, Bangaloren kaupungissa. Kurssi maksoi 110 000 Intian rupiaa, eli silloisen valuuttakurssin mukaisesti noin 1700 euroa. Sain Tampereen yliopistolta kurssia varten 1000 euron suuruisen apurahan. Kurssimaksu kattoi majoituksen kampuksella, aamiaisen, lounaan, päivällisen, luennot, kenttäkäynnit, koulutarvikkeita, lääkärin ja terveydenhoitajan, kirjaston vapaan käytön, kuntosalin ja joogan.

Huomasin tiedon kurssista yliopiston ilmoitustauluilla ja myös sähköpostiini tuli kurssista ja kurssille hakemisesta tietoa. Hain vaihtoon NettiOpsun kautta ja tieto valinnasta tuli sähköpostiini. Jos jotain kehitysehdotuksia vaihtoon hakemiseen voisi antaa, olisi hyvä, jos voisi hakea useampiin kohteisiin ja vaihto-ohjelmiin samalla kerralla. Nyt kun minut oli hyväksytty Intian vaihtoon, kaikki muut jättämäni vaihtohakemukset eri kohteisiin ja eri lukukaudelle poistuivat NettiOpsusta kokonaan.

Kun Tampereen yliopisto oli ehdottanut opiskelijoita vaihtoon, odotimme Nordic Centre in Indian ja National Law School of India Universityn hyväksyntää. Kun saimme sieltäkin tiedon, että meidät on hyväksytty, saimme kattavasti sähköpostilla tietoa kurssin koordinaattorilta kurssin käytännön järjestelyistä, turvallisuusohjeita Intiaan matkaaville ja tietoa yliopistosta ja kampuksesta.

Kun olimme ilmoittaneet kurssin koordinaattorille lentojemme ajankohdan, hän järjesti taksin hakemaan meitä lentokentältä kampukselle sovittuun aikaan. Saavuttuamme kampukselle, saimme kahden hengen hyväkuntoisen huoneen ja tiedon siitä, mihin aikaan ruokailut ovat ja missä. Itse kurssista ja kampuksesta emme saaneet ennen itse kurssin alkua tietoa. Emme saaneet mitään aikataulua kurssista ennen kuin ensimmäisenä päivänä. Kurssin ensimmäisenä päivänä meillä oli opastettu kampuskiertä ja yhteinen käynti kirjastoon, jonka käyttöön saimme ohjeita.

Opiskelu koostui luennoista, esseen kirjoittamisesta, kahdesta esitelmästä ja kenttäkäynneistä. Kurssilla perehdyttiin monipuolisesti Intian yhteiskuntaan tutustumalla Intian poliittiseen järjestelmään, lakeihin ja niiden historiaan, ihmisoikeuskysymyksiin erittäin laajasti, väestönkasvu- ja ympäristöongelmiin. Kurssi oli erittäin mielenkiintoinen ja monipuolinen. Mielestäni parasta olivat ehdottomasti kenttäkäynnit muun muassa Ihmisoikeusvaliokuntaan, jossa saimme nähdä millaisia valituksia ihmisoikeusrikkomuksista on tehty, ja kuulla miten näitä asioita ratkotaan. Vierailimme myös paikallisella poliisiasemalla, katulapsia pelastavassa yhdistyksessä, joka toimii samalla orpokotina ja katulasten kouluna. Pääsimme käymään kahdessa slummissa, joista toinen oli 300 000 hengen slummi ja toinen 35 perheen asuttama slummi. Meillä oli kaikilla kenttäkäynneillä mukana tuutori tai koordinaattori, joka osasi puhua sekä Karnatakan, osavaltion, paikallista kieltä Intian kanadaa että hyvää englantia, joten pääsimme hyvin vuorovaikutuksen slummien lasten ja äitien kanssa tulkin avulla. Oli äärettömän opettavaista ja mielenkiintoista keskustella niin erilaisessa maailmassa elävien ihmisten kanssa. Pääsimme vierailemaan järjestössä, joka auttoi nykyisiä ja entisiä seksityöntekijöitä, ja tarjosi heille terveyspalveluja ja henkistä tukea sekä neuvoja taloudellisen tilanteen paranemiseen. Vierailimme slummin vanhusten yhteisössä, joka koostui vanhoista naisista, joilla ei ollut puolisoa eikä juuri turvaverkostoa ympärillään. He kertoivat kokoontumistilassaan, että auttavat ja tukevat toisiaan ja tapaavat päivittäin ja pohtivat miten vanhusten oloja voitaisiin kehittää ja taloudellista tilannetta parantaa.

Kenttäkäynnit tukivat luentoja hyvin, sillä luennoilla annettiin välillä ehkä turhankin ruusuinen kuva vahvoista laeista ja tasavertaisista kaikkia koskevista ihmisoikeuksista. Käytännössä tilanne on tietenkin aivan erilainen kuin teoriassa ja paperilla, joten oli hienoa päästä näkemään molempia puolia. Luennot olivat englanniksi, ja oikeastaan kaikki professorit olivat intialaisia, osa oikeustieteellisestä yliopistosta, jossa olimme vaihdossa, osa oli vierailevia professoreja muista yliopistoista. Meitä oli kurssilla yhteensä 12 pohjoismaista opiskelijaa, puolet oli oikeustieteitä opiskelevia, puolet opiskeli mm. kansainvälistä politiikkaa, sosiaalipolitiikkaa, viestintää, rauhan- ja konfliktintutkimusta. Minulle tuli yllätyksenä kurssin lakipainotteisuus, vaikka yliopisto oli oikeustieteellinen. Välillä oli vaikeuksia seurata opetusta, koska asiat olisivat olleet täysin uusia suomenkin kielellä. Intian

aksenttiin kuitenkin tottui nopeasti, ja osa luennoitsijoista puhui todella hyvää ja selkeää englantia. Luennot olivat lähinnä professorien monologia, vasta lopussa sai esittää kysymyksiä. Osa luennoista oli kuitenkin todella keskustelevia, riippui luennoitsijasta miten paljon hän otti opiskelijoiden kysymyksiä ja mielipiteitä huomioon.

Opiskelijat saivat valita tekevätkö 7,5 vai 10 opintopistettä, ainut ero oli esseiden sanamäärällä. Tein itse 10 opintopistettä, johon kuului osallistuminen luennoille, joita oli maanantaista perjantaihin 9.30–16, kenttäkäynnit iltapäivisin parina päivänä viikossa, tutkimus/essee noin 15 sivua englanniksi, kaikki opiskelijat tekivät omasta aiheestaan, minun aiheeni oli Children's right to Education, jossa tutkin Intian koulutusjärjestelmää ja vertasin sitä Suomen koulutusjärjestelmään, naisten ja miesten oikeutta koulutukseen Intiassa, kastittomien mahdollisuuksia ja haasteita koulutustausta. Viimeisellä viikolla teimme powerpoint – esitykset ja esittelimme keskeisimmät tulokset esseistämme. Kurssiin kuului myös toinen esitys, joka oli luennon keskustelun avaus, jostain ihmisoikeuskysymykseen liittyvästä oikeustapauksesta. Kurssi oli suhteellisen työläs ja raskas, koska kirjoitettavaa oli paljon, luentoja ja kenttäkäyntejä päivittäin, ja saimme jokaiselle viikolle etukäteislukemistoa usean kymmenen jopa sadan sivun verran. Kurssin aikataulut ja ohjelmistot saattoivat muuttua päivittäin, ja 5 minuuttia ennen jotain luentoa tulikin ilmoitus, että lähdemme kenttäkäynnille. Tämä suunnitelmien muuttuminen on mielestäni osa Intiaa, eikä haitannut.

Yliopiston luentosaleissa, kirjastossa ja kampuksella ruokailutiloissa ja omassa huoneessa oli netti käytettävissä. Kannattaa ottaa oma läppäri mukaan, jos mahdollista. Yliopiston kirjastossa on mahdollisuus käyttää tietokonetta ja lukea kirjoja, mutta Word – kirjoitusohjelmaa siellä ei voinut käyttää, joten omasta koneesta oli paljon hyötyä. Mielestäni kurssi oli todella hyödyllinen, merkityksellinen, monipuolinen ja onnistunut. Toki kulttuurierot toivat haasteita, muun muassa se, että miesprofessorit eivät antaneet naisopiskelijoiden esittää yhtä paljon kysymyksiä kuin miesten, aiheutti ärtymystä tasa-arvoon totuneissa pohjoismaalaisissa. Olin käynyt yliopiston englannin kielen kurssin aiemmin, ja pärjäsin ihan kohtuullisen hyvin englannin kielen taidollani, ja pääsin kurssin läpi. Opin todella paljon kulttuurin vaikutuksesta ihmisoikeuksiin. Asioita on aina helppo arvostella ja miettiä, että kehittyvien maiden tulisi ottaa mallia hyvinvointivaltioista, mutta kulttuurit ovat niin erilaisia, ettei asioiden muuttaminen ole aina helppoa ja nopeaa.

Heinä- elokuussa Intiassa on monsuunikausi, aurinko paistoi päivittäin, ja lämpöä oli noin 25–35 astetta päivittäin. Yhtäkkiset sadekuurot kestivät korkeintaan kymmenen minuuttia. Kulttuuriin kuuluu, että naiset pukeutuvat peittävästi, käytin pitkiä, ohuesta kankaasta tehtyjä housuja tai pitkiä hameita, ja hartiahuiveja olkapäiden peitoksi. Intia on halpa maa, ruoka, vaateostokset, kosmetiikka, matkustaminen ovat erittäin halpoja. Kannattaa varautua siihen, että paikalliset yrittävät huijata turisteilta isoja summia esimerkiksi riksoilla ja takseilla matkustaessa, aina tulee yrittää tinkiä hintaa mahdollisimman pieneksi. Jos pystyy varaamaan taksin sovelluksen kuten Uverin kautta, se tulee halvemmaksi kuin suullisesti sovittu kyydin hinta. Jos kurssimaksun onnistuu maksamaan nettipankissa, säästää rahaa. Melkein kaikki kurssilaiset joutuivat vaikeuksiin kurssimaksun suhteen, sillä maksaminen oli tehty todella vaikeaksi, nettipankin kautta se oli puolella opiskelijoista mahdotonta Intian pankkiin liittyvistä syistä, ja rahan nostaminen automaattista oli kallista. Osa maksoi kurssin Western Unionin kautta, mikä sekini oli haastavaa, sillä osa opiskelijoista joutui käymään siellä useita kertoja.

Viikonloput olivat kurssin aikana vapaa-aikaa, joten käytimme ne matkusteluun. Kävimme itärannikolla Pondicherryssä ja Mysoreessa. Hotellit pystyi varaamaan helposti netissä, ja yliopiston väki auttoi meitä vuokraamaan minibussin. Myös junalla oli helppoa, turvallista ja halpaa matkustaa. Kävimme myös useasti Bangaloren keskustassa, sielläkin nähtävää riitti paljon, sillä Bangalore on Intian kolmanneksi suurin kaupunki, jossa asuu 8 miljoonaa ihmistä.

Yliopiston puolelta meille oli järjestetty mahdollisuus joka aamuiseen joogaan klo 6.30. Se oli yksi kurssin ikimuistoisimpia ja hienoimpia asioita, oli upeaa joogata auringon noustessa, uskomattomissa maisemissa, ammattitaitoisen ja taitavan jooga-opettajan ohjaamana. Jooga kuului kurssimaksun hintaan. Kurssimaksuun sisältyi myös vapaa kuntosalin käyttö päivittäin klo 7-9 ja 16–20, jossa meille opiskelijoille varattu personal trainer auttoi ja neuvoi meitä liikkeissä ja harjoittelussa. Intiassa kannattaa liikua porukassa, varsinkin naisille liikkuminen yksin saattaa olla vaarallista. Matkustin kolmen hengen tai isoimmillaan 15 hengen ryhmissä, kun kävimme kampuksen ulkopuolella retkillä, viikonloppumatkoilla tai ulkona syömässä, ja koin oloni turvalliseksi.

Voin suositella Human Rights in India: An Introduction – kurssia, National Law School of India Universityä ja Bangalorea. Kampus sijaitsee noin 40 kilometrin päässä lentokentältä ja kaupungin ydinkeskustasta, mutta takseilla ja riksoilla pääsee helposti kulkemaan. Intia oli todella eksoottinen kokemus, kulttuuri on mielestäni erittäin kiehtova ja opiskelu oli antoisaa ja mielenkiintoista. Minusta tuntui, että meistä pidettiin kampuksella todella hyvää huolta ja saimme Intian mittakaavassa erittäin luksuspalvelua, josta olen kiitollinen.

National Law School of India University, Bangalore, 15.07.2015 – 11.08.2015

Maa: Intia

Kaupunki: Bangalore

Vaihtoaika: 15.07.2015 – 11.08.2015

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: National Law School of India University

Vaikka olin suunnitellut vaihtoa Ranskaan syksylle, haluaisin suorittaa kesäkurssin Intiassa sitä ennen. Ainut ongelma hakemisessa oli sähköinen järjestelmä: en voinut valita ensimmäisellä hakukierroksella kuin toisen ensisijaiseksi hakukohteeksi, joko kesäkurssin Intiassa tai syksyn vaihdon Ranskassa, vaikka ne olivat eri ajankohtina eri maissa. Ensimmäisellä hakukierroksella pystyin tulemaan hyväksytyksi vain toiseen, joten otin riskin ja päätin hakea Erasmus-vaihtoon vasta täydennyshaussa. Onneksi Bordeauxiin oli vielä paikkoja jäljellä myöhemmin, joten sain loppujen lopuksi suunnitelmani mukaisesti molemmat mahdollisuudet kansainvälistyä. Hakeminen oli melko yksinkertaista eikä tuottanut ongelmia, myös kurssista oli saatavilla tietoa kiitettävästi kesäkurssin nettisivuilta. Suurimman kysymysmerkin herätti se, että tulisiko meidän opiskelijoiden hakea opiskelu- vai turistiviisumia, jos suunnitelmissa on myös matkustaa itsenäisesti ennen kurssia tai sen jälkeen. Päädyin ottamaan turistiviisumin sillä opiskelijaviisumi olisi myönnetty ainoastaan kurssin ajalle, mutta tästä ei koitunut ongelmia myöhemmin Intian yliopiston kanssa. Kurssimaksun pystyi suorittamaan etukäteen, mutta yliopiston informaatiokirjeestä sai sellaisen käsityksen, että se on vaivatonta tehdä myös käteisellä kurssin ensimmäisinä päivinä. Paikan päällä maksaminen osoittautuikin haastavaksi, sillä käteistä oli mahdollista nostaa automaatista vain pienempiä summia kerrallaan. Maksoin maksun nettipankissa, jossa se palautui takaisin "väärän tilinumeron" vuoksi kurssimuutosten takia pari sataa euroa pienempänä summana, vaikka tilinnumero oli moneen kertaan tarkistettu. Lopulta, pitkän selvitystyön jälkeen päädyin suorittamaan kurssimaksun Western Unionin kautta ja sain sen maksettua ennen viimeistä kurssiviikkoa vaikeuksien vuoksi myöhässä (useiden pankkikäyntien ja selvittelyjen jälkeen).

Yliopisto oli järjestänyt kyydin lentokentältä, mikä helpotti saapumista. Majoitus oli järjestetty kahden hengen huoneisiin kampusalueella, lähellä luentotiloja, kirjastoa ja kuntosalia. Huoneessa oli ilmastointi ja televisio ja siivoojat kävivät siivoamassa päivittäin huonetta. Ruokailu sisältyi kurssimaksuun ja oli melko monipuolista, erityisesti aamupala; ainut päivän ruokailusta, jolloin ei ollut tarjolla riisiä. Ruokailutila oli samassa rakennuksessa missä majoituimme, ainoastaan lounaan söimme paikallisten opiskelijoiden kanssa samoissa tiloissa.

Opiskelu yliopistossa oli hyvin intensiivistä, useimmiten puolentoista tunnin luentoja oli päivän aikana kolme: 9.30- 11.00, 11.30-13.00 sekä 14.00-15.30. Joinakin päivinä kävimme field tripeillä yliopiston ulkopuolella jo lounaan jälkeen, joten tällöin viimeinen luento jäi pois. Retket sijoituivat muun muassa kyläkouluun, lastenkotiin, paikalliselle poliisiasemalle sekä slummiin ja olivat toimiva väylä näyttää Intiaa myös lakipykälän ulkopuolella. Luentojen lisäksi suoritettavana olivat lukemismateriaalien luku, keskustelun johtaminen, esitys sekä pidemmän esseen teko. Kurssin pystyi suorittamaan 7,5 opintopisteen sekä 10 opintopisteen suuruisena, joista itse tein jälkimmäisen. Erona kurssin suorittamisen laajuuteen oli esseen pituus ja yhteisten neuvottelujen jälkeen työmäärä oli kohtuullinen: ensin esseen palautuspäivämäärä oli muutaman viikon kuluttua kurssin alkamisesta, mutta siirsimme sen yhteisymmärryksessä kurssin lopulle. Suurimmaksi osaksi työskentely oli itsenäistä, mutta teimme pareittain yhden keskustelun avauksen. Jos viimeinen päivän luento pidettiin, se oli usein luonteeltaan tavanomaista keskustelelevampi. Opetus, materiaalit, keskustelu ja esseen kirjoittaminen tapahtui englanniksi. Luennoitsijat olivat pääosin yliopiston henkilökuntaa, mutta myös esimerkiksi kansalaisjärjestöistä sekä armeijasta. Kirjaston henkilökunta oli avuliasta ja kirjasto oli käytettävissä riittävän hyvin, viikolla se oli auki jopa kolmeen asti yöllä.

Luentoja oli joka arkipäivä, mutta saimme yhden pidennetyn viikonlopun mikä mahdollisti omatoimisen reissun Intian itä-rannikolle Pondicherryyn. Opiskelukaupunki Bangalore oli hyvin iso ja ruuhkainen, joten liikkuminen itse kaupungissa oli melko hidasta ja vaivalloista. Kurssimaksuun sisältyi veloitukseton jooga joka arkiamu klo 6.30- 8.00, mikä antoi todella hyvää vastapainoa intensiiviseen opiskeluun. Myös kuntosali ja muut liikuntapalvelut olivat käytettävissämme ja palvelu ystävällistä.

Koin vaihdon todella mielenkiintoiseksi ja Intian hyväksi maaksi suorittaa kesäkurssi. Englanniksi opiskelu kartutti kielitaitoani ja Intiassa opiskeleminen monia muitakin taitoja: tiedonhakua uusista kanavista, erilaisen akateemisen ympäristön käytäntöjen oppimista sekä uuden kulttuurin (ainakin hetkittäistä) ymmärtämistä. Se, että kurssille osallistui opiskelijoita muista pohjoismaista ja erilaisista opiskelutaustoista toi kurssiin uusia näkökulmia, monitieteisyyttä ja myös konkreettista tietoa. Koen vaihtoni merkitykselliseksi tulevaisuudelleni, sillä nyt tunnen maata hiukan paremmin ja pidän todennäköisenä palaavani sinne uudestaan. Kokemus antoi uutta ymmärrystä Aasiaa ja kokonaisuudessaan muita, hyvin erilaisia kulttuureita kohtaan. Alaani kansainvälistä politiikkaa ei ole mielekästä opiskella ainoastaan kirjoista keskisuomesta käsin, parhaiten oppii kun lähtee, näkee ja kokee.

University of Hyderabad, Hyderabad, 05.07.2015 – 01.08.2015

Maa: Intia

Kaupunki: Hyderabad

Vaihtoaika: 05.07.2015 – 01.08.2015

Vaihto-ohjelma: Muu opiskelijavaihto-ohjelma

Yliopisto: University of Hyderabad

Osallistuin kesällä 2015 Intiassa järjestettävälle kesäkurssille Hyderabadissa, Telanganan osavaltiossa. Kurssi kesti yhden kuukauden ja sen jälkeen minulla oli vielä oivat mahdollisuudet laittaa oppimani asiat käytäntöön reppureissaamalla Etelä-Intiassa. Kurssin nimi oli Contemporary India joka käsitteli Intian politiikkaa, taloutta, uskontoja, tapoja, käytäntöjä, taidetta, historiaa, yhteiskuntajärjestelmää ja tiedettä. Jokaisesta alasta sai kattavan kuvan kurssilla. Joka päivä oli luentoja mielenkiintoisista aiheista ja kurssin ulkopuolella tutkimme Hyderabadia ja sen lähistöä. Kurssin luentojen taso vaihteli luennoitsijasta riippuen mutta suurin osa niistä oli hyviä. Lisäksi joihinkin luentoihin olisi kaivannut enemmän contemporary näkökulmaa. Myös luentojen jälkeen iltapäivisin meille oli interaktiivisia sessioita joissa keskustelimme opitusta. Iltapäivisin meillä oli usein myös dokumentin ja tai legendaaristen hindi-elokuvien katselua. Myös halutuille järjestettiin Hindin opetusta ja joogaa, mikä oli erittäin hyvä. Kurssilla annetut tehtävät eivät olleet liian haastavia ja tehtävissä sai itse valita kiinnostavimman aiheen. Kurssilla täytyi tehdä kirja arvostelu valitsemastaan kirjasta, field trip report perustuen tehtyyn retkeen ja term paper jossa sai käsitellä laajasti valitsemaansa aiheita. Kurssin lopussa oli myös minor test joka perustui luentoihin. Hienoa oli myös se että luennoitsija oli aina Intialainen ja usein myös nainen. Kurssimaksuun kuuluva guest house oli miellyttävä ja siellä pystyi tekemään monia aktiviteetteja ja tutustumanaan hauskoihin kurssikamuihin. Myös ruoka oli uskomatonta ja huoneet siistejä ja mukavia. Study in India Program (SIP) hoiti kaikki asiat hyvin ja jokaiseen huoleen sai aina tarvittavan avun. Yllätyksenä minulle tuli ainoastaan ennen kurssia otettavien rokotuksien hinta mikä nousi noin 400€ otettuani tarvittavan japanin aivokuume rokotuksen. Muuten suosittelen kurssia jokaiselle. Intia on uskomaton maa ja se täytyy kokea itse.